

PERGALĖ

**Biblijos pamokos paaugliams
(10-14 metų)**

C-2(10)

Turinys

1 pamoka. Pasirengimas	3 psl.
2 pamoka. Netikėtas Tarnas	5 psl.
3 pamoka. Ištikimiausias draugas	7 psl.
4 pamoka. Negalima tylėti	9 psl.
5 pamoka. Stovėkite, žiūrėkite, tada giedokite	12 psl.
6 pamoka. Kas atsakingas?	14 psl.
7 pamoka. Viešpats - mano vėliava	17 psl.
8 pamoka. Kieno tu pusėje?	19 psl.
9 pamoka. Rasti draugų	21 psl.
10 pamoka. Mano naujasis artimas	23 psl.
11 pamoka. Didingumo požymis	26 psl.
12 pamoka. Amžini draugai	28 psl.
13 pamoka. Geriausi draugai	30 psl.

PASIRENGIMAS

Įsimintina eilutė: „Patarnaukite vieni kitiems kaip geri daugiopos Dievo malonės prievaizdai sulig kiekvieno gautą malonę“ (1 Pt 4, 10).

Tyrinėjimui: Mato 26, 17–19.

Pagrindinė mintis: Mes galėsime pasitarnauti geriausiai, jeigu tinkamai pasiruošime šiai tarnystei.

Kaip jūs reaguojate į tai, kai kas nors prašo jūsų kokios pagalbos? Ar jūs tuoj pat sutinkate, ar pirmiausia norite sužinoti, ką reikia padaryti? Ar jūsų atsakymas priklauso nuo to, kas tos pagalbos prašo?

Ryto vėjelis glostė mokinių, kurie ruošėsi vykti į kitą miestą, plaukus. Jėzus ir dvylika Jo mokinių visą dieną praleido Betanijoje, raupsuotojo Simono namuose. Jis iškėlė Jėzui puotą padėkos už išgydymą ženklan. Šioje puotoje moteris nuplovė Jėzui kojas ir jas nušluostė savo plaukais. Mokiniai bandė suvokti žodžių, kuriuos Jėzus ištarė, prasmę dėl tokio jos elgesio. Galiausiai jie suprato, kad tai buvo labai svarbus vakaras!

Ištaigingi pietūs ir draugiškas bendravimas artėjo prie pabaigos, ir Jėzus su mokiniais susiruošė į kelionę. Jie norėjo kuo greičiau pasiekti Jeruzalę, kur turėjo pasirengti artėjančiai Paschos šventei. Tai bus dar svarbesnis vakaras.

Pascha primindavo tą įvykį, kai Dievas išvedė žydų tautą iš Egipto. Dievas liepė, kad kiekviena šeima papjautų ėriuką. Angelas naikintojas, pamatęs ant durų staktų kraują, praėjo pro šalį (žr. Hbr 11, 28). Kitą dieną po Paschos buvo Neraugintos duonos šventė. Ji priminė tai, kaip žydai paskubomis paliko savo namus ir tešlai įrūgti nebuvo laiko (žr. Iš 12, 7; 13, 3–10).

– Viešpatie, kur mums eiti ir kur Tau paruošti Paschą? – paklausė mokiniai šventės išvakarėse. – Ar šiais metais mes ją švęsime kitaip?

– Taip, ši Pascha nebus panaši į jau buvusias šventes, – liūdnai ištarė Jėzus. Prieš Jo akis praslinko Jo kančios ir mirties vaizdai.

– Jonai, Petrai! Aš norėčiau, kad šiandien jūs eitumėte į miestą. Įeidami pro vartus, jūs pamatysite vyriškį, kuris neš didelį ąsotį vandens. Jį pasekite, – paliepė Jėzus. – Atminkite, kai šis žmogus eis vidun, eikite paskui jį ir pasiteiraukite namo šeimininko. Pasakykite šeimininkui, kad Mokytojas klausia, kurį kambarį galima paruošti Jam su Jo mokiniais, kad galėtų valgyti Paschą, – tęsė Jėzus. –

O kai jis jums parodys paruoštą kambarį, eikite ir parenkite kas būtina Paschos šventei.

Petras su Jonu nuskubėjo į miestą, kad įvykdytų Mokytojo užduotį. Jie sustojo prie vartų ir laukė žmogaus, nešino didelį ąsotį. Petras pirmas nutraukė tylą.

– Jonai, pasidalykime užduotį, kurią mums davė Jėzus, – tarė jis.

– Gerai. Jeigu tu žinai vietą, kur galima gauti gero, nerauginto vyno, kodėl gi šituo neužsiimti? – priimdamas Petro pasiūlymą sutiko Jonas.

– Gerai, Jonai. Su tavimi lengva susitarti. Tuomet tu rasi žmogų, kuris iškeptą ir neraugintą duoną? – paklausė Petras.

– Žinoma! Šito reikalo aš imuosi.

Tuo momentu iš už kampo išėjo žmogus ant dešiniojo peties nešinas ąsočiu.

– Ar tai jūs didžiojo Mokytojo sekėjai? – pasitikslindamas paklausė nepažįstamasis. – Manęs paprašė, kad jus nuvesčiau pas namo šeimininką, – tęsė jis.

– Taip. Mes Jėzaus mokiniai. Mes pasirengę sekti jus, – atsakė Petras.

Sekdami palydovą, jie greitai nusileido alėja žemyn, pasuko į kairę ir paskui perkirto keletą miesto gatvių. Greta jo ėjo Petras ir Jonas.

– Lukterkite čia truputį. Aš pakviesiu šeimnininką, – tarė vyriškis.

Greitai pasirodė namo šeimnininkas.

– Mūsų Mokytojas nori žinoti, kur yra kambarys, kurį jūs Jam esate parengęs Paschos apeigai? – pagarbiai pareiškė Petras.

– Tuoj aš jį jums parodysiu. Jis viršuje, – tarė šeimnininkas.

Petras ir Jonas kartu su šeimnininku užkopė laipteliais į puikią svetainę. Ji buvo švari, patogi ir čia pakankamai vietos, kad Mokytojas galėtų kartu su mokinais atšvęsti ypatingą Paschą.

Sabata

- Pamokos įspūdžiais pasidalykite su savo tėvais ar draugais. Papasakokite jiems apie tai, kaip jūs atlikote jums pavestą užduotį.

Sekmadienis

- Perskaitykite pasakojimą „Pasirengimas“.

- Penkiskart garsiai pakartokite įsimintiną eilutę.

- Maldoje paprašykite Jėzaus, kad parodytų jums, kur ir kada jūs galite kam nors padėti.

Pirmadienis

- Perskaitykite Mato 26, 17–19.

- Paklauskite suaugusiųjų, ar yra jūsų rajone misionierių.

- Jei yra galimybė, pasikalbėkite su misionieriumi ar su kuo nors iš suaugusiųjų, kas ruošiasi tapti tarnautoju. Paklauskite, ką jie jautė, kai Dievas ruošė juos tarnystei?

- Maldoje padėkokite Dievui, kad Jis jus ruošia Jo tarnystei.

Antradienis

- Perskaitykite 1 Korintiečiams 12, 1–11.

- Jėzus žinojo, kad mokiniai galės atlikti užduotį, kurią Jis jiems patikėjo.

- Pasirinkęs Petrą ir Joną šios užduoties įvykdymui, Jėzus parodė, kad jie turi ypatingas dovanas ir gabumus. Kai žinosime savo dvasines dovanas, mes galėsime tarnauti Viešpačiui dar efektyviau.

- Pakartokite įsimintiną eilutę.

- Savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje surašykite dvasines dovanas, kurios pateiktos 1 Korintiečiams 12, 1–11 .

- Maldoje paprašykite Dievo, kad jus mokytų per Savo Dvasią.

Trečiadienis

- Perskaitykite Romiečiams 12, 3–8 ir Efeziečiams 4, 10–13.

- Papildykite dovanų sąrašą prie vakarykščio sąrašo iš Laiškų romiečiams ir Efeziečiams.

- Kiekvienai dovanai sugalvokite po simbolį. Savo dienoraščiuose šalia kiekvienos dovanos tą simbolį nupieškite.

- Maldoje paprašykite Dievo ruošti jus Jo tarnystei jūsų turimomis dovanomis bei talentais.

Ketvirtadienis

Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje pasirašykite penkis biblinius didvyrius.

Peržvelgę dovanų sąrašą, nuspręskite, kokią ar kokias dovanas, jūsų manymu, turėjo kiekvienas iš šių veikėjų. Surašykite jas šalia jų vardų.

Maldoje šlovinkite Dievą, kad Jis žmonėms duoda būtent tokias dovanas, kurių pagalba jie gali atlikti tai, ką jiems patiki Viešpats. Pagiedokite šlovinimo giesmę.

Penktadienis

Perskaitykite Morkaus 14, 12–16.

Atkreipkite dėmesį, jog Jėzus dviems Savo mokiniams davė ypatingą nurodymą, kad šie galėtų patekti į aukštutinį kambarį ir paruoštą jį Paschai.

Pažymėkite savo Biblijos tyrinėjimo dienoraščiuose, kaip jūs jaustumėtės būdamo Petro ir Jono ar dešimties kitų mokinių vietoje.

Pasidalykite savo mintimis šeimos pamaldų metu.

Pasakykite mintinai įsimintiną eilutę.

Su visa šeima maldoje padėkokite Dievui už Jo dovanas ir palaiminimus.

2 pamoka

NETIKĖTAS TARNAS

Įsimintina eilutė: „Tarp jūsų to nebus. Jei kas norėtų tapti didžiausias iš jūsų, tebūnie jūsų tarnas, ir kas panorėtų būti pirmas tarp jūsų, tebūnie jūsų vergas. Žmogaus Sūnus irgi atėjo ne kad Jam tarnautų, bet Pats tarnauti ir Savo gyvybės atiduoti kaip išpirkos už daugelį“ (Mt 20, 26–28).

Tyrinėjimui: Mato 20, 20–28; Jono 13, 1–17.

Pagrindinė mintis: Mes mokomės tarnauti kitiems sekdami Jėzaus pavyzdžiu.

Kaip jūs pasijustumėte, jeigu pasiūlę kam nors savo pagalbą, atsakymu būtumėte tik įžeisti? Ar vis dėlto padėtumėte tam žmogui, nepaisydami įžeidimo? Ar kada nors susimąstėte, kad sekimas Jėzumi jus gali priversti prie netikėto įvykių posūkio?

Tą vakarą Jeruzalė buvo pilnutėlė. Kiekvienas izraelitas tomis dienomis veržėsi patekti Jeruzalėn. Žydai iš visos šalies rinkosi į Paschos šventę. Jie prisimindavo tą didžią dieną, kai Dievas išlaisvino jų senolius iš Egipto vergijos.

Jėzus su Savo dvylika mokinių užkopė į paruoštą aukštutinį kambarį. Mokiniai laukė kažko didingo. Jėzus pradėjo kalbėti apie Savo karalystės įsteigimą. Apaštalai manė, kad Jis nori numesti romėnų jungą ir įsteigti Savo valdžią. Mokiniai manė, kad atėjo palankiausias laikas, kadangi į Jeruzalę suplaukė daugybė žmonių.

Tarp mokinių įsiliepsnojo ginčas, kas bus premjeru ministru Jėzaus kabinete? Reikalas pasiekė tokį lygį, jog Jokūbas ir Jonas paprašė savo motinos, kad ši pakalbėtų su Jėzumi: „Kai Tu įsteigsi Savo valdžią, leisk mano dviems sūnums būti Tavo premjerais ministrais“.

Kai mokiniai šį pokalbį išgirdo, tai labai supyko ant Jokūbo ir Jono. Jie reikalavo jų pasiaiškinti. Užlipę į aukštutinį kambarį, jie visi veržėsi atsisėsti arčiau Jėzaus, panašiai kaip vaikai veržiasi užimti vietą tėvui ant kelių.

Judui pavyko atsisėsti į garbingiausią vietą, Jėzui iš kairės, o Jonas suskubo užimti vietą iš dešinės.

Judas stengėsi atimti iš Jokūbo ir Jono pirmenybę užimti aukščiausias vietas.

„Aš esu labiausiai išsilavinęs“, – mąstė sau jis.

Tuo metu visas Jėzaus dėmesys buvo sutelktas į būsimos dienos įvykius. Jam reikės iškęsti siaubingą mirtį. Tai buvo paskutinė Jo vakarienė su mokiniais. Jis norėjo tarp jų matyti vienybės ir meilės dvasią. Jis norėjo, kad jie daugiau galvotų apie kitų reikmes. Tačiau jų mintys sukosi tik apie save pačius.

Pagal paprotį, atėjusiems iš gatvės svečiams tarnas nuplaudavo vandeniu kojas. Kambaryje buvo paruoštas indas, rankšluostis, ąsotis su vandeniu, bet nebuvo tarno.

Judas pažvelgė į Petrą lyg norėdamas pasakyti: „Na, Petrai, tai tavo darbas. Juk tu žvejys“. Petras buvo suglumęs, lyg nesuprasdamas, ką reiktų daryti. Jėzus iš eilės peržvelgė visus mokinius. Juos visus užvaldė viena ir ta pati niūri mintis: „Šis darbas tik tarnui“.

Tuomet Jėzus atsistojo nuo užstalės ir nusivilko viršutinius drabužius. Jis susijuosė rankšluoščiu ir įsipylė į dubenį vandens. Mokiniai pasikrapštė pakaušius, nesuvokdami, ką Jėzus ruošiasi daryti.

Jėzus priėjo prie Judo.

– Kelk savo kojas į vandenį, Mano bičiuli, – tarė jam Jėzus. Judo krepšelyje suskambo mo- netos, kai šis kėlė kojas į dubenį.

Kai Jėzus prisilietė prie jo kojų, Judas pajuto Jo rankų šilumą, tačiau Judas niekino Jėzaus nusizeminimą. Jis samprotavo, kad Mesijas taip elgtis neturėtų. Jam atrodė, kad Jėzus dar nepasirengęs tapti karaliumi. „Koks kontrastas tarp Jo ir didžiųjų vadų, tokių, kaip Erodas ir Tiberijus. Jie niekad taip nebūtų nusileidę, kad kam nors plautų kojas, kaip kad daro Jėzus. Todėl, – mąstė Judas, – Jėzus niekad nepaskelbs Savo karaliumi ir neįsteigs Savo karalystės“. Kiek vėliau Judas išspruko iš kambario, kad surastų vyriausiąjį kunigą. „Gal aš turiu kažką daryti, kad padėčiau Jėzui pasiskelbti karaliumi. Tada Jis tikrai duos man garbingą vietą“, – mąstė Judas.

Paskui Jėzus priėjo prie Petro ir paprašė, kas šis įmerktų kojas į vandenį.

– Viešpatie, ar Tu ruošiesi plauti mano kojas? – paklausė Petras. Jėzus jam atsakė:

– Tu dabar nesupranti, ką Aš tau darau, tačiau vėliau suprasi.

– Ne, Viešpatie, Tu neturi plauti man kojų.

– Jeigu Aš nenuplausiu tau kojų, tuomet tu negalėsi būti tikras Mano sekėjas, – paaiškino Jėzus.

Petras greitai įmerkė kojas į dubenį.

– Tada nuplauk ir rankas, ir galvą, – paprašė jis. Jis norėjo visiškai pasišvęsti Jėzui. Dabar Petras įveikė savo išdidumą ir užsispyrimą.

Sabata

- Prisiminkite situacijas, kai jūsų pagalba ar kam nors atliktas patarnavimas nebuvo įvertintas arba niekas jums už tai nepadėjo. Kaip jūs į tai sureagavote? Kaip jūsų vietoje pasielgtų Jėzus?

Sekmadienis

- Perskaitykite pasakojimą „Netikėtas Tarnas“.

- Nusipieškite 12 apskritimų ir šalia kiekvieno parašykite Jėzaus mokinių vardus, o kiekvieno apskritimo viduje nupieškite mokinių veido išraiškas, kai Jėzus priėjo plauti kiekvieno kojų.

- Maldoje prašykite Dievo, kad Jis ypatingu būdu paliestų jūsų širdį šios savaitės bėgyje.

Pirmadienis

- Perskaitykite istoriją, kurią mokomės Jono 13, 1–7.

- Atkreipkite dėmesį, jog Petras norėjo, kad Jėzus jam nuplautų kojas ir net visą jo kūną, kai suprato, kad Jėzus nori jį palaiminti. Kaip jums atrodo, kas iš mokinių nenorėjo ypatingų Jėzaus palaiminimų? Ar Jėzus tarnavo tik tiems mokiniams, kurie vertino Jo tarnystę?

- Pasitarnaukite kam nors, kas, galbūt, neįvertins jūsų triūso arba nesugebės įvertinti.

- Maldoje paprašykite Dievo, kad duotų jums jėgų ir išminties.

Antradienis

- Jėzaus laikais nuplauti svečiams kojas po dulkėtos kelionės buvo tarno, o ne šeimininko pareiga. Kokį darbą namų ruošoje už jus atlieka kažkas kitas? Jeigu jūsų šeimoje namų ruošos pareigos paskirs-tytos visiems šeimos nariams, tai kam dažniausia atitenka sunkiausias, purvinas ir nemalonus darbas?

- Padėkite nors truputį tam asmeniui. Suraskite galimybę išreikšti jam dėkingumą už tai, ką jis daro.

- Maldoje pašlovinkite Dievą už tai, kad Jis Jėzuje paliko mums vadovo ir tarno pavyzdį.

Trečiadienis

- Perskaitykite Jono 13, 8–17 .
- Pamąstykite apie tai, kaip jautėsi Petras, kai suprato, ką ruošiasi daryti Jėzus, nes tuo momentu jo mintys buvo užimtos tuo, kaip užimti svarbią vietą Jėzaus karalystėje.
- Sudarykite sąrašą visų darbų, kuriuos atlieka jūsų labai kažkas kitas, o taip pat ir sąrašą tų darbų, kuriuos jūs patys galėtumėte atlikti tiek sau, tiek kitų labui. Iš šių abiejų sąrašų išsirinkite po tris darbus ir padarykite patys bei dar už kažką.
- Maldoje padėkokite Dievui už tai, ką Jis daro dėl jūsų.

Ketvirtadienis

- Įsimintinę eilutę perskaitykite dešimt kartų ir pamėginkite ją atpasakoti mintinai.
- Užsirašykite šią įsimintinę eilutę ant gražaus popieriaus lapo ir pritvirtinkite ant sienos savo kambaryje.
- Maldoje padėkokite Dievui už tai, kad Jis jums tarnauja, neatsižvelgdamas net į tai, kad jūs ne visada pastebite ir įvertinate Jo palaimas. Paprašykite Jo, kad padėtų tapti geresniu tarnautoju.

Penktadienis

- Perskaitykite Mato 20, 20 – 28.
- Savo dienoraštyje, skirtame Biblijos tyrinėjimui, surašykite dovanas, kurias manote, jog Dievas jas jums davė, kad tarnautumėte kitiems.
- Susirašykite žmones, kuriems jūs galite vadovauti remdamiesi savo tarnyste.
- Kur jūs norėtumėte dirbti baigę mokyklą? Kaip jūsų gabumai tarnauti gali būti panaudoti būsimame jūsų darbe.
- Pasišvęskite tarnauti Dievui kaip vadovas ir tarnas, kuris seka Jėzaus pavyzdžiu.

3 pamoka

IŠTIKIMIAUSIAS DRAUGAS

Įsimintina eilutė: „Mano Tėve, jeigu įmanoma, teaplenkia Mane ši taurė. Tačiau ne kaip Aš noriu, bet kaip Tu“ (Mt 26, 39).

Tyrinėjimo tekstai: Mt 26, 36 – 46.

Pagrindinė mintis. Mes galime mylėti kitus ir jiems tarnauti tik tada, kada visiškai pasitikime Dievu.

Ar jus kada nors paliko artimi draugai? Ar kada nors jautėtės visiškai vieniši? Būtent taip jautėsi Jėzus mūsų šiandieniniame pasakojime. Nepaisant to, Jis žinojo, kad Dangišskasis Tėvas buvo šalia Jo ir rūpinosi Juo.

Judas slinko tamsiomis, ramiomis miesto gatvėmis link vyriausiojo kunigo Kajafo namų. Jis labai nustebo, kai jam priešais išėjo kunigų grupė, kurie apie kažką gyvai ginčijosi ir kažką aptarinėjo. Kas nutiko?

– Ar tu esi vienas iš Jo mokinių? – staiga kreipėsi vienas iš jų, rodydamas į Judą. – Aš mačiau, kad tu buvai su Juo, kai Jis kalbėjo apie šventyklos sugriovimą.

Įsivyravo tylą. Dabar visi kunigai atkreipė dėmesį į Judą.

– Ką čia veiki? – grėsmingai paklausė vienas iš jų.
 – Aš esu Judas Iskariotas.
 – Mes žinome, kas tu, – tarė vienas kunigas. – Aš klausiu, ką tu čia veiki, – jis pakėlė balsą. Judas ėmė mikčioti.
 – Aš turiu su jumis reikalų. – Kunigai susižvalgė.
 – Mes nenorime turėti nieko bendro su Jėzaus pasekėjais, – atsakė vienas iš jų.
 – Taip taip, – tarė Judas, – bet aš nesu Jėzaus pasekėjas. Aš žinau, kad jūs ieškote galimybės Jį suimti. Jei man sumokėsite, aš jums parodysiu, kur Jis yra.
 Judui patiko jo paties mintis. Jis buvo įsitikinęs, kad kunigai priims jo pasiūlymą.
 Jie susitarė dėl vietos ir laiko, kada Judas galės sugrįžti ir juos nuvesti pas Jėzų. Judas laimingas pasišalino, įsiklausydamas į monetų savo kapšelyje skambesį.
 Gerai nusiteikęs, Judas prisijungė prie kitų mokinių.
 Bet švenčiant Paschą, Judas negalėjo pakelti akių į Jėzų. Atrodė, kad Jis viską žino. Vis dėlto Judui kilo abejonių dėl Kristaus. Todėl jis skubėjo Jį palikti.
 Jėzus drauge su mokiniais nuėjo į Getsemanės sodą, kur Jis mėgdavo melstis. Bet atrodė, kad Mokytojas dėl kažko labai nerimavo. Mokiniai dar niekada nebuvo matę Jo tokio liūdno ir prislėgto. Įeinant į sodą, Jėzus tarė:
 – Palaukite čia, o Aš eisiu pasimelsti.
 Jis paprašė Petro, Jokūbo ir Jono eiti su Juo. Kai atėjo į pažįstamą vietą, Jėzus tarė:
 – Aš nueisiu truputį toliau, o jūs likite čia ir melskitės su Manimi.
 Jėzus paėjęs truputį pirmyn ir parpuolė ant žemės. Jis jautė, kad viso pasaulio nuodėmės išskyrė Jį su Tėvu.
 – Mano Tėve, – šaukė Jis, – ar nėra kito būdo išgelbėti pasaulį? Man sunku net pagalvoti apie išsiskyrimą su Tavimi. Aš labai Tave myliu. Bet Aš noriu įvykdyti Tavo valią. Tebūna Tavo valia.
 Jėzus grįžo pas Savo mokinius, tikėdamasis sulaukti jų pagalbos ir palaikymo, bet jie miegojo. Petras nubudo ir pažvelgė į Jėzų. Mokytojas atrodė labai liūdnas. Jis tarė: „Negalėjote nė vienos valandos pabudėti su Manimi?“ Petras pasitrynė akis. Jėzus tęsė: „Būkite budrūs, kad gundymas neįveiktų jūsų. Jūs norite sekti Mane, bet jūsų kūnas silpnas“.
 Jėzus nuėjo pasimelsti Tėvui dar kartą. Kai grįžo pas mokinius, jie vis dar miegojo.
 Trečią kartą Jėzus nuėjo melstis. Jis prašė Dangiškojo Tėvo, kad tos kančios aplenktų Jį, bet galiausiai priėmė Tėvo valią ir dabar prašė Jo jėgos viską išverti.
 Kai ėmė ryškėti pirmi tekančios saulės atšvaitai, Jėzus pažadino Petrą, Jokūbą ir Joną.
 – Žiūrėkite, – Jis parodė į takelį. Mokiniai pamatė prie sodo besiartinančią kunigų ir kareivių grupę.
 – Ateina Mano išdavėjas.
 Kai žmonės priartėjo, Petras, Jonas ir Jokūbas išsigando. Bet, pažvelgę į Jėzų, jie pastebėjo, kad Jis buvo visiškai ramus. Jis nebebuvo nuliūdęs kaip vakare. Jo veide matėsi ramybė. Jėzus žinojo, kad Jam teks mirti, bet Jo mirtis pasitarnaus visos žmonijos nuodėmių išpirkimui. Jis mąstė apie tai, kad dėka Jo mirties daugelis žmonių galės gyventi amžinai, jei įtikės Jį ir priims Jį kaip Gelbėtoją. Jėzus buvo įsitikinęs, kad verta kentėti dėl išgelbėjimo net vieno žmogaus, kuris nuspręstų sekti Juo. Jis norėjo atlikti tą didįjį tarnavimą dėl pasaulio.

Sabata

- Pasidalykite su tėvais arba draugais savo tyrinėtus pamokos įspūdžiais.

Sekmadienis

- Perskaitykite pasakojimą „Ištikimiausias draugas“.

- Pradėkite mokytiis mintinai įsimintiną eilutę.

- Savo Biblijos tyrinėjimo knygutėje sudarykite sąrašą to, ką norite atiduoti į Dievo rankas.
- Maldoje paprašykite Dievo išmokyti jus labiau Juo pasitikėti.

Pirmadienis

- Perskaitykite Galatams 6, 2. Ką jūs privalote daryti?
- Kaip šiandieną galime nešioti kitų naštas?
- Pradžiuginkite šiandieną ką nors, padarydami jam ką nors malonaus. Išlaikykite paslapyje tą faktą, kad tą gerą darbą padarėte jūs.
- Maldoje paprašykite Dievo parodyti jums naujoje šviesoje tai, ką Jis padarė dėl jūsų ant kryžiaus.

Antradienis

- Perskaitykite Mato 26, 36 – 38.
- Paprašykite trijų žmonių papasakoti jums apie tai, kaip Dievas vadovavo jiems tarnaujant artimiesiems. Paprašykite jų papasakoti jums jų mėgstamiausią pažadą.
- Užrašykite tą pažadą savo knygutėje.
- Maldoje padėkokite Dievui už tikinčius draugus, kurie jus palaiko ir padrąsina.

Trečiadienis

- Perskaitykite Mato 26, 39 – 41.
- Padedant tėvams ar kitiems šeimos nariams, nubrėžkite jūsų laiko liniją nuo gimimo iki dabartinio momento. Ant tos linijos pažymėkite ypatingus įvykius, kada Dievas vadovavo jums ir jūsų šeimai. Ten įtraukite tarnavimą, kurį jūs ir jūsų šeima vykdė kitiems.
- Maldoje padėkokite Dievui, kad galima pasikliauti Jo pažadais, kada pašventi savo gyvenimą tarnavimui.

Ketvirtadienis

- Perskaitykite Mato 26, 42 – 46.
- Nupieškite arba sugalvokite kokius nors simbolius pavaizduoti pamokos veikėjus: Jėzų, Judą, Petrą, Jokūbą, Joną ir vyriausiąjį kunigą.
- Nueikite į parką ar kokią kitą vietą. Pamėginkite įsivaizduoti, ką Jėzus matė Getsemanės sode.
- Maldoje pašlovinkite Dievą už tai, kad Jėzus pasitikėjo Savo Tėvu, o ne mokiniais, kai ruošėsi užbaigiamajai Savo tarnavimo fazei.

Penktadienis

- Abėcėlinėje rodyklėje (Simfonijoje) pagal žodžius „pagalba“ ir „vadovavimas“ suraskite ir perskaitykite kai kuriuos pažadus apie Dievo pagalbą. Jeigu neturite Simfonijos, tada peržvelkite Psalmių knygą ir ten rasite pažadų apie Dievo pagalbą.
- Patarnaukite savo šeimai, pasiūlydami savo pagalbą ruošiantis sabatai.
- Kai ruošitės sabatai, giedokite Dievą šlovinančias giesmes, kurios rodytų jūsų tikėjimą Jo vadovavimu.

4 pamoka

NEGALIMA TYLĖTI

Įsimintina eilutė: „Jėzus joms pasakė: „Nebijokite. Eikite ir pasakykite Mano broliams, kad keliautų į Galilėją; ten jie Mane pamatys““ (Mt 28, 10).

Tyrinėjimo tekstai: Mt 28, 1 – 10; Lk 24, 13 – 35.

Pagrindinė mintis. Tikėjimas tuo, kad Jėzus mirė už mus, teikia mums džiaugsmą, dėl ko atsiranda troškimas pasakoti tai kitiems žmonėms.

Ar kada nors dalijotės kokia nors džiaugsminga naujiena su kitais? Kodėl ta naujiena buvo tokia džiaugsminga? Kam pirmam norėjote ją papasakoti?

Kareiviai saugojo angą į Jėzaus kapą. Naktis buvo ilga ir šalta. Akmuo, kurį jie užrito už kapo angos, buvo toks didelis, kad jiems visiems kartu teko jį risti. Po to akmuo ir pati ola buvo užantspauduota Romos antspaudu. Jie niekaip negalėjo suprasti, kodėl kunigai būgštauja, kad kas nors ateis ir mėgins pavogti kūną. Jie džiaugėsi, kad pradėjo švisti, nes rytą jų tarnyba baigėsi.

Staiga žemė ėmė drebėti ir svyruoti. Atsirado plyšiai. Nušvito tokia ryški šviesa, kad jie nieko nebegalėjo matyti. Netikėdami savo akimis, jie atsitraukė atatupsti. Angelas nužengė iš dangaus ir nurito akmenį lyg plunksnelę. Po to Jėzus išėjo iš kapo švytintis ir spindintis dangiška šlove. Kareiviai buvo įsitikinę, kad tai tas pats Žmogus, kurį jie paguldė į kapą penktadienį, bet tuo pačiu Jis atrodė visiškai kitoks. Šis Jėzus atrodė kaip Nugalėtojas, o ne sužalotas, nukryžiuotas „nusikaltėlis“. Jėzus vėl buvo gyvas. Kareiviai kaip negyvi parpuolė ant žemės. Kai atsipeikėjo, buvo tamsu ir ramu. Jie atsistojo ir pamatė, kad kapas tuščias. Drebančiomis kojomis, kiek įkabindami, jie nubėgo į Jeruzalę, pakeliui pasakodami visiems sutiktiems, kas įvyko prie kapo, o taip pat tai, kad Jėzus vėl gyvas.

Netrukus po to prie kapo atėjo dvi moterys. Jos norėjo pagal žydų laidojimo tradicijas patepti Jėzaus kūną brangiais aliejais ir kvepalais. Jos nespėjo tai padaryti penktadienį prieš savaitę, todėl nutarė kūną patepti dabar. Jos niekaip negalėjo sugalvoti, kaip jos pateks į kapą, nes jis buvo užantspauduotas. Bet kai jos prisiartinėjo prie olos, nustebusios sustojo. Akmuo buvo nuristas. Iš išgąščio joms nutirpo rankos. Kas nutiko? Kas išnešė Jėzų iš kapo? Po to jos pamatė angelą. Išsigandusios moterys stovėjo priešais švytinčią esybę, negalėdamos pajudėti ar ką nors pasakyti.

Angelas nusišypsojo ir tarė: „Nebijokite. Jėzus gyvas. Eikite ir pasakykite mokiniams, kad Jis susitiks su jais Galilėjoje“.

Moterys ir toliau drebėjo, bet dabar jau nebe iš baimės, o iš džiaugsmo. Joms bėgant į Jeruzalę, staiga pasirodė Jėzus. Jos parpuolė ant kelių ir Jį pašlovino, o Jėzus tarė: „Nebijokite. Eikite ir pasakykite Mano broliams, kad keliautų į Galilėją; ten jie Mane pamatys“.

Moterys nubėgo pas mokinius ir jiems papasakojo nuostabią žinią.

Po keleto dienų du Jėzaus pasekėjai ėjo namo į Emausą. Jie buvo girdėję apie tai, ką pasakojo tos dvi moterys. Jie norėjo tikėti jų žodžiais, bet mokiniai manė, kad moterys viską paprasčiausiai prasimanė. Pastarosios dienos visiems buvo labai įtemptos ir sunkios.

Jie buvo taip įsitraukę į pokalbį, kad nepastebėjo nepažįstamojo, einančio greta jų. Kai Jis jų paklausė, apie ką jie taip gyvai kalbėjosi, šie sustojo ir nustebę pažvelgė į Jį. „Negi Tu nežinai, kas įvyko Jeruzalėje šią savaitę?“ – nustebę paklausė jie.

Jie viską papasakojo Nepažįstamajam apie Jėzų, o taip pat apie tai, kad dabar Jis miręs, o jie tikėjo, kad Jis – Mesijas. Po to jie papasakojo apie gandus, neva Jis prisikėlęs. Nepažįstamasis palingavo galva ir atsakė: „Kodėl jūs netikite, kad Jis prisikėlė? Argi nežinote, ką pranašai kalbėjo apie Mesiją? Negi jūs tuo netikite?“ Nepažįstamasis pradėjo aiškinti keliautojams visas pranašystes apie Kristų, pradėdamas Mozės knygomis ir baigdamas visų pranašų žodžiais, o taip pat tai, kaip tos pranašystės išsipildė.

Dabar ši kelionė jiems nebeatrodė ilga ir varginanti. Netrukus jie atėjo į Emausą. Nepažįstamasis norėjo eiti toliau, bet mokiniai pakvietė Jį pasilikti ir pavakarieniauti su jais. Kai Jis meldėsi dėkodamas už maistą, jie pamatė Jo rankose vinių paliktus randus ir staiga suprato, kad tai buvo pats Jėzus. Ir staiga Jėzus tapo jiems nematomas.

Keletą minučių jie sėdėjo ir tylėdami žiūrėjo vienas į kitą. „Kokie mes kvailiai! Kaip mes nepažinome Jėzaus kelyje, kai Jis mums aiškino Raštus?!“ Ir tada jie pagalvojo ką kita. Nepaisant, kad lauke buvo tamsu, kad buvo pavojinga eiti keliu naktį, jie grįžo į Jeruzalę ir papasakojo kitiems mokiniams, ką matė savo akimis. Jėzus tikrai buvo gyvas!

Sabata

- Pasidalykite su tėvais arba draugais savo tyrinėtos pamokos įspūdžiais. Papasakokite jiems, ką jautėte, kai jums papasakojo gerą netikėtą žinią.

Sekmadienis

- Perskaitykite pasakojimą „Negalima tylėti“.
- Savo Biblijos tyrinėjimo knygutėje sudarykite sąrašą tų dalykų ar įvykių, kurie jus labai džiugina.
- Keliems žmonėms jūs tai papasakojote? Kodėl jums patinka žmonėms pasakoti gerus dalykus?
- Maldoje paprašykite Jėzaus padėti jums jausti tokį džiaugsmą bendraujant su Juo, kad nebūtų įmanoma apie tai tylėti.

Pirmadienis

- Perskaitykite Luko 24, 13 – 24.
- Ką vyrų, einančių į Emausą, manymu, turėjo Jėzus padaryti dėl Izraelio? Kodėl jie taip nuliūdo dėl Jo mirties?
- Biblijos tyrinėjimo knygutėje užrašykite du įvykius arba dvi aplinkybes, kuriose jūs laukiate Jėzaus pagalbos.
- Maldoje paprašykite Dievo padėti jums pajusti Jo meilę, kad galėtumėte pasidalyti ja su kitais.

Antradienis

Perskaitykite pasakojimą apie Tabitą Apaštalo darbu 9, 36 – 42. Tai dar vienas pasakojimas apie prisikėlimą. Prisiminkite dar kitus Biblijoje aprašytus prisikėlimo atvejus (žr. Mt 9, 18 – 26; Lk 7, 11 – 15; Jn 11, 38 – 43).

- Keletą kartų pakartokite įsimintiną eilutę, kad galėtumėte išmokti ją mintinai.
- Maldoje padėkokite Jėzui už gerą žinią apie Jo prisikėlimą, kurią galima papasakoti kitiems žmonėms.

Trečiadienis

- Pagalvokite apie tai, kas jums geriausiai sekasi.
- Užbaikite sakinį: „Aš galiu papasakoti kitiems apie viltį, kurią man duoda Jėzus _____ pagalba (arba kai....).“

- Pasirinkite konkretų žmogų, kuriam reikia papasakoti apie Jėzų ir Jo meilę. Sudarykite veiksmų planą.

- Maldoje paprašykite Dievo atsiųsti jums Šventąją Dvasią sukurto plano įgyvendinimui.

Ketvirtadienis

- Paprašykite Jėzaus priminti jums visas permainas, kurios įvyko jūsų gyvenime dėka Jo.
- Užrašykite tai savo knygutėje.
- Paprašykite kieno nors iš suaugusių papasakoti apie permainas, įvykusias jų gyvenime.
- Pagalvokite, kuo galėtumėte patarnauti žmonėms, kuriems jūs skelbiate?

Penktadienis

- Perskaitykite Luko 24, 1 – 40.
- Kiek žmonių šiame pasakojime norėjo pasidalyti jaudinančia žinia? Kodėl?
- Penkis kartus pakartokite įsimintiną eilutę. Išstarkite ją kaip galima greičiau.
- Šeimyninėse pamaldose papasakokite, ką sužinojote praeitoje pamokoje.
- Maldoje paprašykite Jėzaus padėti jums patikėti tuo, kad Jis suteikia jums tokias pat galimybes ir sugebėjimus papasakoti kitiems žmonėms apie Jį, kokius suteikė Savo mokiniams.

STOVĖKITE, ŽIŪRĖKITE, TADA GIEDOKITE

Įsimintina eilutė: „Viešpats mano jėga ir giesmė – Jis mane išgelbėjo. Aš Jį garbinsiu, Jis – mano Dievas. Aš Jį aukštinsiu, Jis – mano tėvo Dievas“ (Iš 15, 2).

Tyrinėjimo tekstai: Iš 14; 15, 1 – 21.

Pagrindinė mintis. Mes šloviname Dievą už Jo galios mūsų gyvenime pasireiškimą.

Ar teko kada nors labai išsigąsti? Ar teko būti kada nors visiškai vieniems, kai nebuvo, kas jums padėtų? Ar buvote nustebinti atsakymu į jūsų malda?

Možė pažvelgė į Raudonąją jūrą virš izraelitų palapinių. Jam atrodė, kad ši vieta visiškai netinkama stovyklai. Bet jie neturėjo kur eiti. Možė pasitikėjo Dievu ir žinojo, kad jei Dievas liepė jam apsisototi čia, reiškia Jis žino, kaip išgelbėti Savo tautą.

Kai faraonas leido izraelitams laisvai išeiti, netrukus jis susivokė padaręs didžiulę klaidą. Kaip jis tęs šventyklų statybą? Kas statys rūmus? Kas ties kelius? Jis greitai sušaukė savo ministrus. Kai jie pasitarė, tai suprato, kad juos visus jaudino tas pats klausimas. Dabar jie turi nedelsdami veikti, kad ištaisytų padėtį. Faraono žvalgyba pranešė, kad izraelitai įsikūrė stovyklą ant Raudonosios jūros kranto. Faraono kariuomenei nebuvo jokio vargo juos apsupti ir sugražinti. Faraonas apginklavo šešis šimtus karo vežimų, o už jų sekė kiti vežimai.

Paskubomis išėję iš Egipto, izraelitai įsikūrė stovyklą prie jūros ir ėmė laukti. Nieko neveikiant, laikas slinko lėtai, ir jie turėjo galimybę viską apmąstyti. Juos supo uolos, dykuma ir jūra. Juos galėjo užpulti kas tik panorėjęs. Ta vieta nebuvo pažadėtoji žemė. Kas jiems bus? Jie blogai gyveno Egipte, nes buvo vergai, bet ar dykumoje geriau? Ir stovykloje prasidėjo murmėjimas.

Horizonte pasirodė egiptiečių kariuomenė. Stovykloje lyg miško gaisras greitai ėmė plisti baisi naujiena ir drauge su ja panika. Tauta ėmė kaltinti Možę: „Egipte mes turėjome gero maisto. Kam atvedei mus čia, kad žūtume? Egipte mūsų gyvenimas buvo sudėtingas, bet mes galėjome ilgai gyventi, o dabar mus egiptiečiai užmuš. Grįžkime atgal!“

Možė kantriai iš klausė visus jų skundus ir kaltinimus, o po to tarė: „Nebijokite! Dievas mus išgelbės! Viskas, ką jūs turite daryti, tai laukti!“ Nuliūdę žmonės išsiskirstė į palapines, o Možė puolė ant kelių ir ėmė šauktis Dievo.

Dievas tarė Mozei: „Ištiesk savo lazda virš jūros, ir vanduo persiskirs. Izraelio vaikai sausomis perein per jūrą, o egiptiečiai žus“.

Po to didžiulis debesies stulpas, kuris vedė žmones, pradėjo judėti ir nusileido tarp izraelitų ir besiartinančios egiptiečių kariuomenės.

Kai sutemo, debesies virto ugnimi iš izraelitų pusės ir apšvietė visą stovyklą, o egiptiečiams tas debesies tapo neperžvelgiama tamsa. Dievas siuntė stiprų vėją, kuris pūtė visą naktį ir išdžiovino kelią per jūrą. Giminė po giminės, šeima po šeimos izraelitai perėjo jūros dugnu į kitą pusę.

Egiptiečiai suprato, kad tamsa, kuri juos gaubė, nėra paprasta. Gal būt izraelitų Dievas juos

apsaugojo? Gal geriau grįžti namo? Staiga tamsus debesis pakilo, tamsa pranyko.., o kur gi izraelitų palapinės? Egiptiečiai netikėjo savo akimis. Per jūrą driekėsi kelias, kuriuo izraelitai žengė. Siaubo ir panikos vietą užėmė pyktis ir neapykanta pagalvojus, kad jų vergai gali pasprukti. Egiptiečiai puolė paskui juos. Bet vežimai ėmė klimpti smėlyje ir vandens augalijoje. Tada jie nutarė grįžti atgal, bet buvo vėlu. Vanduo grįžo į savo vietą, nuskandindamas visą egiptiečių kariuomenę su faraonu priešakyje.

Izraelitai stovėjo ant kranto kitoje jūros pusėje ir negalėjo patikėti savo akimis. Dievas liepė jiems tiesiog stovėti ir žiūrėti, kaip Jis juos išgelbės. Ir dabar Jis tai padarė! Dievas juos išgelbėjo! Koks nuostabus Dievas!

Žmonės pradėjo gлебėsčiotis, juoktis ir verkti. Jie ėmė giedoti naują, ypatingą giesmę. Išgelbėjimo giesmę. Vilties giesmę. Mozės sesuo Mirjama pasiėmė būgnelį ir žvangučius, netrukus visos moterys, grodamos ir šokdamos, prisijungė prie jos. O kiti žmonės šoko ir giedojo drauge su jomis, šlovindami didžiulę Dievo jėgą ir Jo išgelbėjimą.

Sabata

- Su tėvais arba draugais pasidalykite tyrinėtą pamoką įspūdžiais.
- Sekmadienis
- Perskaitykite pasakojimą „Stovėkite, žiūrėkite, tada giedokite“.
- Pradėkite mokytis mintinai įsimintą eilutę.
- Maldoje paprašykite Dievo parodyti jums, kaip Jis dirba dėl jūsų. Kai atrodo, kad esate „įkalinti tarp jūros ir faraono kariuomenės“, neužmirškite paprašyti Dievo pagalbos.

Pirmadienis

- Perskaitykite Išėjimo 14, 1 – 20.
- Įsivaizduokite, kad esate laikraščio korespondentas, kuris keliauja drauge su Moze.
- Savo Biblijos tyrinėjimo knygutėje užrašykite reportažą įvykių, kurie aprašyti ką tik skaitytuose tekstuose.
- Ar yra jūsų gyvenime tokių dalykų, kurie jums atrodo beviltiški?
- Maldoje paprašykite Dievo sustiprinti jūsų tikėjimą tuo, kad Jis gali jums padėti.

Antradienis

- Prisiminkite atvejį, kada jūs kažko labai laukėte. Sunku ar lengva laukti? Dievo žmonės turi laukti Jo išgelbėjimo.
- Perskaitykite Ps 27, 14. Remiantis šiuo tekstu, ką mes turime daryti?
- Savo knygutėje užrašykite du veiksmus, kuriuos turite atlikti, kad padėtumėte sau laukti Dievo jėgos pasireiškimo.
- Maldoje paprašykite Dievo suteikti jums kantrumo ir tikėjimo dovaną.

Trečiadienis

- Perskaitykite Išėjimo 14, 21 – 31.
- Parašykite reportažo tęsinį apie kitos dienos įvykius ir, jei įmanoma, nupieškite „nuotrauką“ savo reportažui.
- Prisiminkite atvejį, kada Dievas ypatingu būdu jus išgelbėjo.

- Padarykite nepaprastą padėkos atviruką Viešpačiui.

Ketvirtadienis

- Perskaitykite Išėjimo 15, 1 – 21.
- Po stebuklingo išgelbėjimo tauta giedojo Dievo šlovinimo giesmes. Kaip manote, ar svarbu šlovinti Dievą už tai, ką Jis daro dėl mūsų?
- Pagiedokite giesmę, šlovinančią Dievą, arba sukurkite savo giesmę.
- Maldoje padėkokite Dievui už Jo konkrečią pagalbą arba išgelbėjimą jūsų gyvenime. Tai užrašykite savo knygutėje.

Penktadienis

- Pasakykite mintinai įsimintiną eilutę.
- Kiek kartų šioje eilutėje pavartojamas žodis „mano“?
- Kaip manote, ką daugkartinis to žodžio vartojimas byloja apie Izraelio tautos santykius su Dievu?
- Nuspręskite šiandieną padaryti Dievą savo asmenišku Gelbėtoju. Jis priklauso jums, o jūs priklausote Jam.
- Savo pažadus Dievui užrašykite Biblijos tyrinėjimo knygutėje.
- Maldoje pašlovinkite Dievą už tai, kad jūs esate Jo vaikas.

6 pamoka

KAS ATSAKINGAS?

*Įsimintina eilutė: „**Mozė ir Aaronas tarė visiems izraelitams: ,Vakare jūs patirsite, kad Viešpats išvedė jus iš Egipto žemės, o rytoj rytą matysite Viešpaties šlovę“ (Iš 16, 6 – 7).***

*Tyrinėjimo tekstai: **Iš 16 sk.***

*Pagrindinė mintis. **Mes garbiname Dievą, kai laikomės Jo gerų pamokymų savo gyvenime.***

Ar kada teko keliauti tokiomis vietomis, kur nėra parduotuvių? Ką jautėte, kai norėjote valgyti ar gerti, o jūsų turėtos atsargos užsibaigė ir parduotuvį netoliese nėra? Ar bijojote mirti iš bado, ar pasitikėjote Dievu, kad Jis jums pasirūpins?

Mozė apžvelgė visą izraelitų bendruomenę, pasistačiusią stovyklą Sinajaus dykumos parubežyje. Prieš kelias dienas jie atėjo prie puikios oazės, kur buvo dvylika šaltinių, septyniasdešimt palmių ir tyro vandens, kurį visi galėjo gerti. Žmonės norėjo gerti, ir Dievas davė jiems vandens. Vanduo buvo kartus, bet Dievas pasakė Mozei, kaip vandenį padaryti saldų. Dabar jie vėl susidūrė su sunkumais. Jiems užsibaigė maisto atsargos, o ta didžiulė dykuma driekėsi daugybę kilometrų aplinkui.

Mozė girdėjo jų murmėjimą. Jie skundėsi visą dieną. Jau beveik du mėnesiai praėjo nuo to laiko, kai jie išėjo iš Egipto, o jie vis dar nepadėkojo Dievui už išgelbėjimą ir vadovavimą.

– Jūs murmate ne prieš mane ir Aaroną, – pasakė Mozė. – Jūs murmate prieš Dievą. Jis nori, kad žinotumėte, jog Jis girdi jus.

– Štai ką Dievas nori pasakyti, – perdavė Mozė tautai. – Vakare valgysite mėsos, kaip valgėte

Egipte, o rytą valgysite duonos. Tada sužinosite, kad Aš – Viešpats, jūsų Dievas.

Žmonės nurimo, pamatę Dievo šlovę, sklindančią iš debesies, ir tyliai išsivaikščiojo po palapines.

Vakare išsipildė Dievo žodžiai. Didžiulis pulkas putpelių uždengė visą stovyklą, ir Izraelitai iki soties prisivalgę mėsos, užmiršo savo jaudulį ir nerimą. Rytą žmonės pamatė baltas, tarsi sėklytės kruopytes, dengiančias visą žemę.

– Kas tai? Kas tai? – klausinėjo jie vienas kitą. Netrukus Mozė atsakė į jų klausimą.

– Tai duona, kurią Dievas jums pažadėjo. Jis jos siųs visą laiką, kiekvieną dieną tuo pačiu metu, o taip pat Jis prašo, kad jūs parodytumėte paklusnumą ir dėkingumą, laikydamiesi Jo paprastų nurodymų: Kiekvienas jūsų tegul surenka tiek, kiek gali suvalgyti.

Žmonės pakluso pirmajam nurodymui. Kai kurie surinko nedaug, kiti rinko labai greitai ir netrukus surinko labai daug manos. Bet vis tiek, kai kiekvienas matavo savo omeru, pas tuos, kurie surinko daug, nebuvo daugiau, o pas tuos, kurie surinko mažai, netrūko. Kiekvienas surinko tiek, kiek galėjo suvalgyti.

Po to Mozė davė kitus nurodymus.

Niekas neturi laikyti manos iki ryto. Dievas nori kiekvieną dieną siųsti jums visa, kas reikalinga. Jis nori, kad jūs pasitikėtumėte tuo, kad Jis pasirūpins jumis rytoj. O todėl jūs šiandieną turite padaryti tai, ką Jis prašo jus padaryti.

Žmonės grįžo prie savo kasdieninių užsiėmimų. Savo palapinėse jie virė, kepė tą nuostabią duoną. Ji buvo labai skani, kaip paplotys su medumi. Nepaisant per Mozę Dievo duoto nurodymo, kai kurie žmonės labai nerimavo, kad rytoj jie neturės ko valgyti, todėl jie paliko truputį atsargai.

Kitą rytą nuostabioji duona, kurią jie iš vakaro buvo palikę, jau dvokė ir joje įsiveisė kirmėlės. Atsitiko taip, kaip Viešpats buvo sakęs. Bet Dievas liko ištikimas Savo pažadui. Kitą rytą ant žemės buvo pakankamai manos visai naujai dienai. Žmonės turėjo anksti atsikelti ir rinkti ją kol nepatekėjo saulė ir ji neištirpo nuo šilumos.

Tos prašmatnios vaisės atsirasdavo kiekvieną rytą šešias dienas. Savaitės pabaigoje Mozė vėl surinko tautą, kad perduotų naujus Dievo nurodymus.

– Rytoj, – pradėjo Mozė, – sabata. Tai šventa poilsio diena. Dievas nori, kad šiandien jūs surinktumėte dvigubą manos normą. Sabatą ji nesuges. Dievas nori, kad sabatą jūs ilsėtumėtės ir praleistumėte laiką bendraudami su Juo, o ne rūpintumėtės tuo, ką valgysite.

Sabatos rytą kai kurie žmonės vis dėlto išėjo rinkti nuostabiosios manos. Bet jie nieko nerado. Vėl atsitiko taip, kaip Viešpats buvo sakęs.

Mozė pažvelgė į alkanus, nusivylusius žmones, grįžtančius į savo palapines tuščiomis pindinėmis. Matyt, tiems žmonėms reikėjo tam tikro laiko, kad patikėtų tuo, jog Dievas kiekvieną dieną pasirūpins jais. Per keturiasdešimt metų Dievas kiekvieną dieną siuntė Savo tautai dangaus maną.

O po keleto dienų, kai Izraelio tauta vėl pajudėjo į kelią, jiems užsibaigė vanduo. Tada Dievas vėl davė Mozei nurodymus, kad jis suduotų į uolą, iš kurios ištėkės daug vandens. Dievas vėl pasirūpino Savo tauta.

Kada gi tie žmonės išmoks su savo reikmėmis ir problemomis kreiptis į Dievą? Jiems reikia girdėti paprastus Dievo pamokymus. Tada, visiškai paklusdami Jam, jie galės gyventi laimingai, šlovindami Jį.

Sabata

- Su tėvais arba draugais pasidalykite tyrinėtos pamokos įspūdžiais. Papasakokite jiems, kaip Dievas rūpinasi jumis. Ką Jis siunčia jums kiekvieną dieną?

Sekmadienis

- Perskaitykite pasakojimą „Kas atsakingas?“
- Ar pasitaikė jums suabejoti, ar Dievas išpildys jūsų poreikius?
- Užrašykite tai savo Biblijos tyrinėjimo knygutėje.
- Taip pat užrašykite, kaip Dievas išsprendė jūsų problemą.
- Pradėkite mintinai mokytis įsimintiną eilutę.
- Maldoje padėkokite Dievui už Jo rūpinimąsi jumis.

Pirmadienis

- Perskaitykite Išėjimo 16, 15 – 21. Kas įvyko, kai izraelitai nepakluso Dievo nurodymams? Ką jie sužinojo apie Dievą?

- Paruoškite kelias riekes duonos, šokoladinės pastos, uogienės ir peilį. (Galima naudoti kitus komponentus) 1) Paimkite peilį ir aptepkite šokoladine pasta duonos riekę. 2) Peiliu kitą riekę aptepkite uogiene. 3) Trečią riekę aptepkite uogiene ir šokoladine pasta drauge. Paragaukite, kas gavosi.

- Kas galėjo įvykti, jei nebūtumėte laikęsi tų nurodymų?
- Maldoje pašlovinkite Dievą už tai, kad Jis davė mums pamokymus, kad mūsų gyvenimas būtų laimingas.

Antradienis

- Perskaitykite Išėjimo 16, 1 – 3. Kuo izraelitai skundėsi?
- Kompiuteryje ar enciklopedijoje suraskite medžiagą apie dykumą. Kaip dykuma atrodo? Kokia ten temperatūra dieną? Ar šalta naktį?

- Perskaitykite Išėjimo 16, 10. Ką Dievas numatė, kad apsaugotų Savo tautą nuo didelių temperatūros svyravimų?
- Maldoje padėkokite Dievui už Jo kokį nors ypatingą pasirūpinimą jumis.

Trečiadienis

- Nupieškite paveikslėlius pagal Išėjimo 16 skyriaus pasakojimą. Kiek paveikslėlių galite nupiešti?
- Dėl ko norėtumėte pasiskųsti Dievui? Užrašykite tai savo knygutėje.
- Maldoje paprašykite Dievo padėti jums savo gyvenime paklusti Jo pamokymams ir tuo pačiu pašlovinti Jį.

Ketvirtadienis

- Perskaitykite Išėjimo 16, 27.
- Savo Biblijos tyrinėjimo knygutėje atsakykite į šiuos klausimus: Kaip manote, ar izraelitai būtų buvę laimingesni, jei būtų visiškai paklusę Dievui? Kur jie turėjo paklusti?
- Pakalbėkite su kuo nors apie tai, kaip Dievas išpildo mūsų reikmes.
- Maldoje paprašykite Dievo atverti jums naujas galimybes papasakoti kitiems žmonėms apie Jį.

Penktadienis

- Įsivaizduokite, kad esate Mozė. Jūs turite organizuoti tūkstančius žmonių kelionei per dykumą 5000 kilometrų. Ką jūs darytumėte pirmiausia?
- Ar galėjo Mozė ir izraelitai pasitikėti Dievu? Dievas iš klausė jų maldas ir atsakė į jų prašymus, nes mylėjo juos.

- Užbaikite šį tvirtinimą: Kadangi Dievas myli mane ir nori, kad aš Juo pasitikėčiau, aš nusprendžiau _____.

7 pamoka

VIEŠPATS – MANO VĒLIAVA

Įsimintina eilutė: „Kad šauktume iš džiaugsmo dėl Tavo pergalės ir keltume vėliavas mūsų Dievo vardu“ (Ps 20, 6).

Tyrinėjimo tekstai: Iš 17, 8– 16.

Pagrindinė mintis. Mes garbiname Dievą kai dėkojame Jam už kiekvieną pergalę, pasiektą mūsų gyvenime.

Ar jus kas nors erzino be priežasties? Ar teko matyti, kad kažkas kabinėjasi prie kito žmogaus tik todėl, kad šis silpnėsi? Ar iš jūsų kas nors šaipėsi, kad jūs garbinatė Dievą?

Refidimuose Dievas išgavo izraelitams vandens iš uolos. Jūra persiskyrė priešais juos. Putpelės uždengė stovyklą, kai jie užsinorėjo mėsos. Kiekvieną rytą žemę padengdavo mana, o penktą dieną manos būdavo dvigubai daugiau. Bet jie vis dar klausinėjo: „Ar yra tarp mūsų Viešpats, ar ne?“

Dabar izraelitus ėmė pulti jų žiaurūs tolimi giminaičiai, gyvenę dykumoje – amalekiečiai. Tie karingi Ezavo palikuonys žudė visus, kas tik eidavo pro juos.

Kartą rytą Mozė pasikvietė Jozuę, vieną iš jauniausių izraelitų vadų: „Parink stiprių ir drąsių vyrų ir eik susikauti su amalekiečiais. Rytoj aš atsistosiu ant kalno viršūnės ir laikysiu Dievo lazdą savo rankose“.

Jozuė nuėjo rinkti karių, kad rytoj susikautų su amalekiečiais.

Kai tik saulė patekėjo virš dykumos, Jozuė ir jo žmonės pasiruošė mūšiu. Jozuė pažvelgė į kalną, nuo kurio gerai matėsi slėnis, kur vyks mūšis. Jis pamatė Mozę, jo brolių Aaroną ir Hūrą, kopiančius į kalno viršūnę. Užkopęs ant kalno, Mozė iškėlė savo rankas į dangų, Jozuė buvo ramus. Kol Mozė šaukėsi Dievo, Jozuė buvo tikras, kad jis ir jo žmonės pasieks pergalę. Mūšis prasidėjo.

Kartkartėmis Jozuė pažvelgdavo į kalną, kur stovėjo Mozė iškeltomis rankomis. Mūšis tęsėsi. Atrodė, kad izraelitams pavyko truputį įgyti pranašumą prieš amalekiečius. Bet po kurio laiko Mozė pavargo ir nuleido rankas. Jozuė nieko nebegalėjo padaryti: kai tik Mozė nuleisdavo rankas, amalekiečiai nustumdavo izraelitus. Kai tik Mozė vėl pakeldavo rankas, nugalėdavo izraelitai.

Mozė pastebėjo tas mūšio permainas. „Pažiūrėk, – kreipėsi jis į Aaroną, – kai aš nuleidžiu rankas pailsėti, amalekiečiai įveikia mūsų žmones, tarsi nutrūktų ryšys su Dievu“.

Aaronas ir Hūras, pastebėję tą permainą, atritino didelį akmenį, pasodino ant jo Mozę ir iš abiejų pusių ėmė palaikyti jo rankas.

Tuo pat persvara mūšyje pakrypo izraelitų naudai. Jozuės kariuomenė nustumė amalekiečius atgal. Trys tautos vadai liko ant kalno tokioje padėtyje kol virš dykumos ėmė tirštėti sutemos. Tuo metu Jozuė pasiekė pergalę ir visiškai sumušė amalekiečius, kaip Dievas buvo sakęs.

Tą vakarą izraelitų stovykloje visi džiūgavo. Kai Mozė stovėjo iškeltomis rankomis, tautai tai reiškė, kad Viešpats buvo jų tikroji vėliava.

– Moze, – tarė Dievas Savo ištikimam tarnui tą naktį. – Įrašyk šį įvykį knygoje atminimui ir paprašyk savo draugo Jozuės perskaityti visa tai tautai, nes Aš visiškai ištrinsiu amalekiečių atminimą po dangumi.

Mozė pradėjo rašyti. Jo rankos nebejautė nuovargio. Po to, kai jis parodė Jozuei savo užrašus, šis padėjo ritinį į manos ašotį. Tai turės visada priminti žmonėms, ką Dievas padarė dėl jų.

Tą vakarą Mozė pastatė aukurą ir pavadino jį „Viešpats – mano vėliava“. Izraelitai visi kartu šlovino Dievą. Viešpats vėl apgynė Savo tautą nuo priešų ir pasirūpino ja. Kol tik Mozė stovėjo iškeltomis rankomis, parodydamas priklausomybę nuo Dievo, jiems nebuvo baisus joks priešas. Tą dieną kiekviena šeima dėkojo Dievui už pergalę.

Sabata

- Su tėvais arba draugais pasidalykite tyrinėtos pamokos įspūdžiais. Papasakokite jiems apie tai, kaip jūs jaučiate ypatingą ryšį su Dievu. Kaip jūs jaučiate, kad tas ryšys silpnėja?

Sekmadienis

- Perskaitykite pasakojimą „Viešpats – mano vėliava“.
- Susiraskite ramią vietelę savo namuose, kur galėtumėte šią savaitę bendrauti su Dievu meldžiantis ir tyrinėjant Bibliją.
- Pradėkite mintinai mokytis įsimintiną eilutę.
- Maldoje paprašykite Dievo aiškiai parodyti, kad Jis yra jūsų gyvenime. Po to atidžiai stebėkite savaitės įvykius.

Pirmadienis

- Perskaitykite Išėjimo 17, 7 – 9.
- Kokius klausimus tauta kėlė Dievui? Kaip galėjo toks sunkumas, kaip amalekiečių užpuolimas, sustiprinti jų tikėjimą Dievu?
- Savo Biblijos tyrinėjimo knygutėje užrašykite, kaip Dievas įtikino jus tuo, kad tik Jis gali suteikti jums pergalę.
- Maldoje paprašykite Dievo padėti jums pasitikėti Juo net tada, kai atsitinka nemalonumai.

Antradienis

- Perskaitykite Išėjimo 17, 10 – 11.
- Atkreipkite dėmesį, kad kai Mozės rankos buvo iškeltos, nugalėdavo izraelitai.
- Perskaitykite Ps 63, 5; Raudų 3, 41; 1 Tim 2, 8.
- Ką biblijiniais laikais reiškė rankų iškėlimas?
- Atminkite, kad niekas negali jus nugalėti, kol jūs susaistyti su Dievu.
- Maldoje paprašykite Dievo padėti jums nuolatos palaikyti ryšį su Juo.

Trečiadienis

- Perskaitykite Išėjimo 17, 12 – 13.
- Kas paprastai jus palaiko?
- Raskite galimybę padėkoti tiems žmonėms už palaikymą.
- Biblijos tyrinėjimo knygutėje užrašykite tris palaikymo būdus, kaip jūs galite palaikyti kitus.
- Maldoje paprašykite Dievo parodyti jums, kaip Jis palaiko tuos, kurie Jį garbina.

Ketvirtadienis

- Perskaitykite Išėjimo 17, 14 – 16.
- Biblijos žemėlapyje suraskite Refidimus. Ar jūsų gyvenime yra „slėnis“, kur Dievas už jus pasiekė pergalę „mūšyje“? Kas tas „slėnis“?
- Pagiedokite pergalės giesmę arba parašykite eilėraštį, kuriame kalbama apie tai, kaip Dievas pasiekė pergalę už jus „mūšyje“.
- Sudarykite sąrašą. Jame užrašykite savo pergalę taip pat, kaip Dievas liepė Mozei užrašyti izraelitų pergalę. Padėkite jį saugioje vietoje atminimui to, kad jei jūs esate artimi Dievui, tai jūs nenugalimi.
- Maldoje paprašykite Dievo jėgos ir drąsos kovoje su blogiu.

Penktadienis

- Perskaitykite 1 Samuelio 15, 2 – 3.

- Kas nutiko amalekiečiams?
- Sudarykite šeimyninių pamaldų planą šiam vakarui. Pagiedokite šlovavimo giesmę ir perskaitykite Ps 95. Visi kartu padėkokite Dievui už Jo sabatos poilsį. Pašlovinkite Dievą už rūpinimąsi jūsų šeima.
- Pasimelskite tyliai giedodami Viešpačiui užmerktomis akimis. Pagalvokite apie Jo rūpestį ir meilę jums.

8 pamoka

KIENO TU PUSĖJE?

Įsimintina eilutė: „Rinkitės šiandien, kam tarnausite: ... bet aš ir mano šeima tarnausime Viešpačiui“ (Joz 24, 15).

Tyrinėjimo tekstai: Joz 23; 24 sk.

Pagrindinė mintis: Mes garbiname Dievą pasirinkdami paklusnumą Jam.

Visada malonu būti tarp nugalėtojų. Dažnai komandą pasirenka kapitonas. Tarp pasirinktų žmonių visada atsiranda keletas, kurie visiems malonūs ir įdomūs, o taip pat tokių, kurių niekas nemylia. Kaip manote, tarp kokių žmonių jūs norėtumėte atsidurti?

Izraelitai jau gyveno savo naujuose namuose pažadėtoje žemėje. Jų mylimas vadas Jozuė, stojęs Mozės vietoje, ištikimai jiems tarnavo per visus metus, praleistus dykumoje. Vėliau, Dievo nurodymu, jis padėjo jiems apsigyventi naujojoje žemėje.

Jozuė buvo vienas iš dviejų suaugusių žmonių, kurie išėjo iš Egipto ir nenumirė dykumoje, bet nuėjo visą kelią ir įėjo į pažadėtąją žemę. Dabar jis buvo jau pagarbaus amžiaus ir netrukus turėjo mirti. Jis norėjo paskutinį kartą pasikalbėti su žmonėmis.

Sutartą dieną iš visų pažadėtosios žemės vietų žmonės susirinko Sicheme. Jie susirinko ir su gilia pagarba pasirošė klausyti paskutinių atsisveikinimo žodžių savo šimto dešimties metų vado. Jozuė pradėjo ramiai kalbėti. Jo balsas buvo pilnas gerumo ir didingumo. Jis priminė savo tautos istoriją, pradedant Abraomo tėvu Terachu. Po to jis priminė, kaip Dievas pasirinko Abraomą ir vadovavo jo gyvenimui ir jo palikuonių gyvenimui.

Kai Jozuė priminė išėjimą iš Egipto, tarp žmonių kilo ypatingas pagyvėjimas. Tą istoriją izraelitai daug kartų buvo girdėję iš savo tėvų, senelių ir močiucių. Tai patyrė ir pats Jozuė. Jis jiems priminė visas aplinkybes paeiliui ir parodė, kaip Dievas ir čia vadovavo Savo tautai. Jis taip pat priminė tą laiką, kada jų tėvai murmėjo, skundėsi arba maištavo prieš paprasčiausius Dievo reikalavimus.

Savo kalbos pabaigoje Jozuė jiems priminė tai, kad dabar jie gyvena miestuose, kurių jiems nereikėjo statyti. Jie valgo alyvas ir vynuoges iš sodų ir vynuogynų, kurių jie nesodino. Kaip nuostabiai Dievas išpildė Savo pažadus, kuriuos buvo davęs jų tėvams.

– Taigi, – tarė Jozuė, apibendrindamas visą kalbą, – bijokitės Viešpaties ir Jam tarnaukite tyrai ir nuoširdžiai; nusimeskite dievus, kuriems tarnavo jūsų tėvai anapus upės ir Egipte, ir tarnaukite tik Dievui. Pasirinkite šiandien, kam tarnausite; o aš ir mano šeima tarnausime Viešpačiui.

Kai Jozuė baigė kalbą, žmonės suūžė. Žmonės plojo ir džiūgavo. Jie atsakė: „Mes netarnausime kitiems dievams! Mūsų Dievas didis! Jis mus išgelbėjo! Mes tarnausime Jam!“ Visur skambėjo džiaugsmo šūksniai.

Jozuė pažvelgė į žmones su meile ir gailėsčiu. Jie elgėsi teisingai, tarnaudami Dievui, kada

Jozuė buvo jų vadas. Bet dabar, kai atėjo laikas jam palikti juos, jis ėmė dėl jų nerimauti. Lengva sakyti, kad jie tarnaus ir paklus Viešpačiui, bet daug sunkiau tai daryti kiekvieną dieną, kiekviename menkiausiame reikale pasirenkant Dievo kelią.

– Jūs negalėsite tarnauti Dievui savo jėgomis, – perspėjo juos Jozuė.

– Ne, galėsime! – atsakė jam žmonės.

– Jūs esate savo pasižadėjimo liudytojai, – liūdnokai ištarė Jozuė.

– Taip, – atsakė tauta, – mes esame liudytojai!

– Gerai, – tęsė Jozuė, – nusimeskite visus stabus! Atgręžkite savo širdis į Dievą! Tik Dieve jūsų jėga, jūsų pagalba, jūsų apsauga!

– Mes tarnausime ir paklusime Viešpačiui! – vėl ėmė šaukti žmonės.

Jozuė atliko savo paskutinę pareigą. Jis surašė viską, ką Viešpats norėjo priminti izraelitams: jų savanorišką pasirinkimą ir apsisprendimą tarnauti Jam kiekvieną dieną. Jis surašė tuos žodžius į Įstatymo knygą, o tada po ažuolu pastatė didelį akmenį kaip liudijimą to, kad jie pasižadėjo tarnauti Viešpačiui.

Žmonės pradėjo skirstytis. Tai buvo rimta, atsakinga diena, sandoros su Viešpačiu atnaujinimo diena. Kai žmonės išsiskirstė po namus, visi dalijosi savo įspūdžiais to, ką teko pamatyti ir išgirsti. Vienas jaunuolis ėjo kartu su tėvu ir mama į savo naujuosius namus.

– Tėti, apie kokius stabus Jozuė kalbėjo? – paklausė jis savo tėvo. – Juk nei mūsų namuose, nei mūsų kaimynų namuose nėra jokių stabų ir jokių atvaizdų.

– Manau, kad Jozuė kalbėjo ne tik apie tuos stabus, – susimąstęs ištarė tėvas. – Man atrodo, jis kalbėjo apie viską, kas mus skiria su Dievu ir trukdo Jį padaryti viso savo gyvenimo Viešpačiu.

– Man tai taip pat atrodo, – sutiko jaunuolis. – Tikriausia tai jis ir turėjo minty.

Nepaisant to, kad mylimasis vadas netrukus turėjo juos palikti, vis dėlto jaunuolis džiaugėsi, kad jo šeima pasirinko tarnauti Dievui.

Sabata

- Su tėvais arba draugais pasidalykite tyrinėtą pamoką įspūdžiais. Papasakokite jiems apie savo gerus sprendimus, kuriuos neseniai priėmėte.

Sekmadienis

- Perskaitykite pasakojimą „Kieno tu pusėje?“

- Pažvelgę į savo praeitą gyvenimą, prisiminkite, ar buvote kada gundomi tarnauti „kitiems dievams“? Kaip tai atrodė? Kaip jums pavyko įveikti tą gundymą?

- Tai užrašykite savo knygutėje.

- Maldoje paprašykite Dievo padėti jums laikyti Jį pirmoje vietoje savo gyvenime.

Pirmadienis

- Suraskite Biblijoje du žmones (be Jozuės), kurie pasirinko tarnauti Viešpačiui ir ragino kitus žmones priimti tokį sprendimą. Užrašykite šiuos žmones savo knygutėje. (Pvz. 1Kar 18; Lk 3).

- Kuo susirinkimai žmonių, aprašytų šiuose tekstuose, skiriasi nuo susirinkimo, kurį surengė Jozuė? Kuo panašūs?

- Pradėkite mintinai mokytis įsimintiną eilutę.

- Maldoje paprašykite Dievo padėti jums šiandieną pasirinkti Jį savo gyvenimo Viešpačiu.

Antradienis

- Perskaitykite Joz 24, 1 – 13.

- Paskirkite savo knygutėje atskirą vietą, kur užrašinėsite tai, kaip Dievas jus vedė praeityje.

- Maldoje padėkokite Dievui už Jo vadovavimą jūsų gyvenime.

Trečiadienis

- Perskaitykite Joz 24, 14 – 22.

- Ką reiškia Jozuės tvirtinimas: „Bet aš ir mano šeima tarnausime Viešpačiui“? Ką tai sako jums apie jūsų vaidmenį dvasiniame šeimos gyvenime?

- Biblijos tyrinėjimo knygutėje užrašykite, kaip galite daryti teigiamą įtaką jūsų šeimos dvasinei būklei.

- Maldoje padėkokite Dievui už savo šeimą ir jūsų vaidmenį jų gyvenime.

Ketvirtadienis

- Raskite tris Dievo pažadus, kuriuos Jis davė tiems, kas Jo klauso. (žr. Įst 6, 3; Ef 6, 2; Jn 14, 23)

- Užrašykite juos savo knygutėje.

- Vieną iš tų pažadų išmokite mintinai.

- Raskite laiko kam nors papasakoti tą pažadą ir padrašinti tą žmogų.

- Pasimelskite dėl to pažado už save ir tą žmogų, kuriam jį papasakojote.

Penktadienis

- Drauge su šeima suplanuokite šeimynines pamaldas.

- Perskaitykite Joz 24, 28 – 33.

- Drauge su šeimos nariais aptarkite savo planus ateičiai ir tai, kiek vietos juose skiriate Dievui.

- Pasiūlykite kiekvienam šeimos nariui papasakoti apie tai, kokia, jų manymu, Dievo valia jų planams.

- Pasimelskite visi kartu ir iš naujo pašvęskite savo šeimą tarnauti Dievui.

9 pamoka

RASTI DRAUGŲ

Įsimintina eilutė: „Jūs Aš draugais vadinu, nes jums viską paskelbiau, ką esu iš Savo Tėvo girdėjęs“ (Jn 15, 15).

Tyrinėjimo tekstai: Jn 1, 35 – 51.

Pagrindinė mintis. Mes savo draugams apie Jėzų pasakojame taip pat, kaip Dievas mums pasakoja apie Save.

Ar jus kada nors taip sujaudino išgirsta naujiena, kad iškart bėgote ir pasakojote tai geriausia draugui? Ar kada nors girdėjote ką nors tokio, apie ką žinojote, jog tai patiks jūsų draugui, bet nežinojote, kaip jam tai papasakoti?

Du Jono Krikštytojo mokiniai, Jonas ir Andriejus, rytą buvo drauge su juo prie upės. Staiga Krikštytojas pamatė, kad netoliese vaikšto Jėzus.

– Tai vėl Jis, – ištarė Jonas Krikštytojas ypatingai pagarbiai, – Dievo Avinėlis. – Tą patį jis pasakė prieš kelias dienas. Vėl Jonas ir Andriejus buvo pritrenkti Jono intonacijos.

Jie nebegalėjo likti vietoje. Lyg susitarę, jie nubėgo palei upę, vydamiesi Jėzų. Jie norėjo daugiau apie Jį sužinoti ir gauti atsakymus į visus savo klausimus. Kodėl Jonas šį Žmogų pavadino Dievo Avinėliu?

Pamatęs juos, Jėzus sustojo:

– Ko norite? – švelniai ištarė Jis. Jonas ir Andriejus pažiūrėjo vienas į kitą, iš netikėtumo jie pasimetė.

– Mokytojau, – pagaliau ištarė Jonas, – kur Tu gyveni?

– Eime su Manimi, – maloniai nusišypsojęs, tarė Jėzus. – Aš jums parodysiu. – Abu vyrai džiaugsmingai nusekė paskui Jėzų, pradėdami pokalbį.

Kai jie atėjo į namus, kur Jėzus buvo apsistojęs, Jis pakvietė juos atsisėsti, ir jie trise praleido likusią dienos dalį susipažindami. Tai buvo malonus bendravimas. Jie ilgai kalbėjosi ir netrukus tapo gerais draugais.

Pagaliau vėlu vakarą Andriejus atsistojo, rengdamasis eiti:

– Aš noriu papasakoti apie Tave savo broliui Simonui, – atsiprašydamas paaiškino jis.

Andriejus susirado brolių, kai šis gaudė žuvį.

– Mes radome Mesiją, – uždusęs nuo bėgimo, sušuko jis. – Eime, pažiūrėsi!

Andriejus net nepagalvojo apie tai, kad buvo jau vėlu. Bet, jo džiaugsmui, jo užsispyręs, griežtas brolis sutiko eiti su juo.

Kai Andriejus ir Simonas atėjo prie Jėzaus namų, jie pamatė, jog Jis sėdi tarpdury, tartum laukdamas jų. Nespėjus Andriejui ištarti nė žodžio, Jėzus pažvelgė į jo didelį, kresną brolių žvejų. Spindinčiomis akimis Jis ištarė:

– Tu esi Simonas, bet Aš tave vadinsiu Petru, kas reiškia akmuo.

„Akmuo. Kaip tiksliai tinka jo charakteriui“ – pagalvojo Andriejus.

Kitą dieną Jėzus nusprendė eiti į Betsaidą, esančią Galilėjoje. Jis ėjo pro žmogų, vardu Pilypas. Pilypas buvo kilimo iš to paties miesto, kaip Andriejus ir jo brolis Simonas.

– Sek paskui Mane, – pakvietė jį Jėzus. Tą dieną Jėzus įgijo naujų draugų.

Pilypas labai apsidžiaugė susipažinęs su Jėzumi. Pasitaikius pirmai progai, jis nubėgo pas savo geriausią draugą Natanaelį. Pilypas žinojo, kad rasti jį galima besimeldžiantį po figmedžiu. Gal būt Natanaelis meldėsi dėl Mesijo atėjimo. Pilypas atspėjo, jo draugas buvo ten.

– Mes radome Mesiją, apie kurį rašė Mozė! – pralaimo jis, mėgindamas atgauti kvapą. Natanaelis ramiai pažvelgė į jį, o Pilypas tęsė. – Tą, apie kurį rašė pranašai! Jėzų iš Nazareto, Juozapo Sūnų!

Bet Natanaelis atsakė skeptiškai.

– Ar iš Nazareto gali būti kas gero?

Vietovė, kur buvo Nazaretas, buvo prie pažadėtosios žemės ribos. Tikrieji žydai su panieka žiūrėjo į tą miestą dėl to, kadangi kai kurie jo gyventojai garbino stabus.

Pilypas pakvietė: „Eik ir pasižiūrėk“. Draugystė įveikė abejones, ir Natanaelis nuėjo su Pilypu.

Kai jie atėjo pas Jėzų, Šis pažvelgė į Natanaelį ir tarė: „Štai tikras izraelitas, kuriame nėra klastos!“

Natanaelis sutriko. Jis pajuto, kad Jėzus žino jo mintis. Ir staiga jis prisiminė, kaip labai jis abejojo Juo.

– Iš kur mane pažįsti? – paklausė Natanaelis.

– Prieš pakviečiant tave Pilypui, Aš mačiau tave po figmedžiu, – atsakė Jėzus.

– Rabi, – nuolankiai ir tyliai ištarė jis, – Tu – Dievo Sūnus.

Jėzaus akys vėl sublizgėjo. Dabar Jis įgijo dar vieną draugą.

– Tu pamatysi didesnių dalykų, – nusišypsojo Jis Natanaeliui.

Jėzus mąstė apie Joną, Andriejų, Simoną Petrą, Pilypą ir dabar apie Natanaelį. Jie tapo Jo ypatingais draugais, kurie padės Jam atsakingame darbe. Reikia tiek daug jiems papasakoti, tiek daug parodyti ir išmokyti, ko anksčiau jie nežinojo!

Sabata

- Su tėvais arba draugais pasidalykite tyrinėtą pamokos įspūdžiais. Papasakokite jiems apie tai, ką jūs patyrėte, išgirdę ypatingai džiugią naujieną.

Sekmadienis

- Perskaitykite pasakojimą „Rasti draugų“.

- Nupieškite didelę rodyklę, ant jos užrašykite įsimintiną eilutę, padėkite ją matomoje vietoje ir pradėkite mokyti.

- Maldoje paklauskite Dievo, kam šią savaitę turėtumėte parodyti Jėzų.

Pirmadienis

- Perskaitykite Jn 1, 35 – 39.

- Jonas Krikštytojas papasakojo mokiniams tai, ką jis žinojo apie Jėzų, bet Andriejus nuėjo ir sužinojo apie Jį daugiau.

- Remiantis šiais tekstais, ką jūs labiau primenate: Joną Krikštytoją ar Andriejų? Ar jūs tik tikite Jėzų, ar jūs norite daugiau sužinoti apie Jį? Savo atsakymus užrašykite Biblijos tyrinėjimo knygutėje.

- Maldoje paprašykite Dievo parodyti jums, kad jūsų draugystė yra ypatinga dovana.

Antradienis

- Perskaitykite Jn 1, 40 – 42.

- Ar turite brolių ir seserų?

- Papasakokite jiems šiandieną ką nors apie Jėzų. Gal būt jūs galėsite ką nors įdomaus jiems paskaityti iš savo knygutės.

- Maldoje paprašykite Dievo padėti jums padaryti gerą įtaką savo šeimos nariams.

Trečiadienis

- Perskaitykite Jn 1, 43 – 46.

- Įsivaizduokite, kad Jėzus jus kviečia sekti Jį. Pasivaikščiokite šiandieną gatve arba parke ir įsivaizduokite, kad jūs vaikštote su Jėzumi. Tyliai pasikalbėkite su Juo apie tai, ką jūs aplinkui matote. Pasimelskite už savo draugus ir kaimynus.

- Pagalvokite apie savo artimiausius draugus, kuriems jūs galėtumėte papasakoti apie savo pasivaikščiojimą ir bendravimą su Jėzumi.

Ketvirtadienis

- Perskaitykite Jono 1, 47 – 49.

- Natanaelis pareiškė: kad Jėzus – Dievo Sūnus. Ar galėtumėte pareikšti tą patį? Savo Biblijos tyrinėjimo knygutėje užrašykite Jėzui žinutę apie tai, kad tikite Jį.

- Maldoje pasakykite Dievui, kad jūs tikite Jėzų, ir paprašykite Jį sustiprinti jūsų tikėjimą.

Penktadienis

- Perskaitykite Jn 1, 50 – 51.

- Šeimyninėse pamaldose pakalbėkite su tėvais apie tai, ką jūs sužinojote šią savaitę iš mūsų pamokos. Paklauskite jų, ką Jėzus norėjo pasakyti Natanaeliui žodžiais, kuriuos ką tik skaitėte? Paklauskite, ką jie mano apie Jėzų, o taip pat, ką Jis reiškia jų gyvenime?

- Drauge su šeima pagiedokite jūsų mėgstamiausią giesmę apie Jėzų.

- Maldoje padėkokite Dievui už priminimą, kaip džiugu kitiems pasakoti apie Jį.

10 pamoka

MANO NAUJASIS ARTIMAS

Įsimintina eilutė: „Tas atsakė: „Mylėk Viešpatį, savo Dievą, visa širdimi, visa siela, visomis jėgomis ir visu protu, o savo artimą kaip save patį““ (Lk 10, 27).

Tyrinėjimo tekstai: Lk 10, 25 – 37.

Pagrindinė mintis. Kai mylime Dievą, kiekvienas vargstantis tampa mūsų artimu.

Ar kada nors šalia jūsų buvo žmogus, kuris, kaip jums atrodė, visiškai jums netinka? Ką tada jautėte? Ar jūsų mokykloje yra mokinių, kurie rengiasi ir kalba ne taip, kaip jūs? Kaip su jais elgiatės? Viename Savo pasakojime Jėzus davė visiškai naują požiūrį į žodį „artimas“.

Jėzus atsisėdo kalno atšlaitėje, pasirengęs mokyti žmones. Kaip įprasta, Jo pasiklausyti atėjo patys įvairiausi žmonės. Kai kurie atėjo todėl, kad Jis teikė jiems vilčių, kiti – kadangi Jis padėjo jiems suprasti Dievo meilę. Kiti abejojo Juo ir norėjo Jį išmėginti. Šiandieną minioje buvo vienas Įstatymo mokytojas, kuris taip pat norėjo Jėzų išmėginti.

– Mokytojau, ką turėčiau daryti, kad paveldėčiau amžinąjį gyvenimą? – paklausė jis.

Jėzus, kuris pažinojo Įstatymo mokytojo širdį, klausimu atsakė į klausimą. Jis norėjo, kad tai išgirstų ir suprastų kiekvienas klausytojas.

– Kas parašyta Įstatyme? Tu esi Įstatymo mokytojas. Kaip tu tai supranti?

Įstatymo mokytojas nusišypsojo ir atsakė: „Mylėk Viešpatį, savo Dievą, visa širdimi, visa siela, visomis jėgomis ir visu protu, o savo artimą kaip save patį“.

– Teisingai atsakei, – pagyrė Jėzus. – Tai daryk, ir gyvensi.

Įstatymo mokytojas nenorėjo, kad jų pokalbis taip greitai užsibaigtų. Jis sugalvojo naują klausimą.

– O kas gi mano artimas? – klastingai paklausė jis Jėzaus.

Jėzus apžvelgė susirinkusius ir pradėjo pasakoti. Daugeliui patiko, kai Jis pasakojo įvykį. Bet kai kurie pamanė, kad Jis nepajėgė atsakyti į Įstatymo mokytojo klausimą ir norėjo kalbą pakreipti kita tema.

– Kartą, – pradėjo Jėzus, – vienas žmogus ėjo uolėtu keliu iš Jeruzalės į Jerichą. Jis keliavo vienas. Plėšikų gauja jį užpuolė ir atėmė viską, ką jis turėjo. Jie sužalojo jį ir paliko mirti pakelėje.

Pasitaikė, kad tuo keliu ėjo kunigas. Šalikelėje jis pamatė žmogų, gal būt jau mirusį. Greitai, tarsi nieko nepastebėjęs, jis praėjo pro šalį. Neilgai trukus ėjo levitas. Jis pažvelgė į sužeistą žmogų ir perėjo į kitą kelio pusę, kad nesusiteptų.

Paskutinis ėjo samarietis su nešuliniu asilu. Neišsigandęs, kad gali būti užpultas, jis sustojo ir su gailėsčiu pažvelgė į nelaimėlį. Jis galvojo tik apie tai, kad šalikelėje gulinčiam sužeistajam reikia jo pagalbos. Paėmęs truputį vyno, aliejaus ir savo drabužių, jis nuplovė ir aptvarstė jo žaizdas, aprengė, atsargiai ir rūpestingai užsodino ant savo asilo ir nugabeno į Jerichą.

Pasiekęs artimiausią viešbutį, jis padėjo sužeistajam įeiti ir įkurdino jį nakvynei pačiame geriausiame kambaryje. Kitą rytą jis pasiteiravo apie jo sveikatą ir davė šeimininkui pinigų: „Prašau, pasirūpink šiuo žmogum, tai užmokestis į priekį. Jei išleisi daugiau, grįždamas sumokėsiu“.

Jėzus baigė pasakojimą ir pažvelgė į aplinkinius. Visų akys buvo nukreiptos į Jį. Paskui Jis pažvelgė į tą, kuris buvo uždavęs Jam klausimą.

– Kas iš šitų trijų tau atrodo buvęs artimas patekusiame į plėšikų rankas? – paklausė Jis.

Įstatymo mokytojas minutėlę dvejojo. Jam nepatiko, kad Jėzus pasakojimo herojumi padarė samarietį. Samariečiai žydų buvo laikomi nevertais žmonėmis. Jų manymu, jie buvo stabmeldžiai. Kodėl Jėzus pavaizdavo giliai religingus žmones, tokius, kaip jis, – blogais veikėjais? Jis nenorėjo net ištarti žodžio „samarietis“, todėl atsakė: „Tas, kuris parodė jam gailėstingumą“.

Jėzus nusišypsojo. Žinovas pats atsakė į savo klausimą.

– Eik ir tu taip daryk, – tarė Jėzus.

Įstatymo mokytojas susimąstė ir nuėjo. Nesiginčydamas ir nesileisdamas į diskusijas, Jėzus pamokė Savo klausytojus, kad jie turi elgtis gailėstingai ir su meile su tais, kam reikia jų pagalbos. Nesvarbu, kokia jų odos spalva, ar jie gražūs, kokia kalba kalba ar net koks nuo jų sklinda kvapas.

Visi, kuriems reikia pagalbos, – yra mūsų artimi. Ir tie, kas rodo meilę, ne visada būna tikintys. Kartais patį geriausią pavyzdį galime rasti pas niekinamą samarietį, kuris žino, kaip reikia mylėti.

Sabata

- Savo tyrinėtos pamokos įspūdžiais pasidalykite su tėvais arba draugais. Papasakokite jiems apie vaikus, kurie skiriasi nuo jūsų ir iš kurių jūs galite pasimokyti gerų dalykų.

Sekmadienis

- Perskaitykite pasakojimą „Mano naujasis artimas“.

- Padarykite įsimintinai eilutei kortelę. Ant jos didelėmis raidėmis užrašykite ją. Pakabinkite kortelę ant veidrodžio. Kiekvieną dieną, žiūrėdami į veidrodį, skaitykite įsimintiną eilutę ir stenkitės ją įsiminti.

- Maldoje paprašykite Dievo padėti jums suprasti, ką jūs Jam reiškiate, kad jūs galėtumėte mylėti kitus, kaip save pačius.

Pirmadienis

- Perskaitykite Luko 10, 25 – 28.

- Savo Biblijos tyrinėjimo knygutėje viename puslapyje užrašykite: „Mylėk Viešpatį, savo Dievą, visa širdimi, visa siela, visomis jėgomis ir visu protu“, o kitame puslapyje: „o savo artimą kaip save patį“.

- Kitame puslapyje užrašykite mintis apie tai, kaip jūs galėtumėte pritaikyti tuos įsakymus savo gyvenime.

- Pasimelskite Dievui, kad Jis jums parodytų, kaip reikia Jį mylėti.

Antradienis

- Perskaitykite Luko 10, 30 – 35.

- Pažiūrėkite į Biblijos žodyną arba Biblijos žemėlapij, kaip toli Jeruzalė yra nuo Jericho.

- Įsivaizduokite, kad jūs esate tas sužeistasis ir gulite šalikelėje. Knygutėje užrašykite, kaip jaustumėtės, jei bažnyčios diakonas arba pastorius praeitų pro jus.

- Maldoje paprašykite Dievo, kad Jis suteiktų jums troškimą padėti visiems, kam reikalinga pagalba.

Trečiadienis

- Perskaitykite Mato 7, 12, kur Jėzus moko, kaip turime elgtis su kitais žmonėmis.

- Savo knygutėje užrašykite, kaip norėtumėte, kad jie elgtųsi su jumis.

- Ar su kitais žmonėmis elgiatės taip, kaip norėtumėte, kad su jumis būtų elgiamasi? Kodėl taip? Kodėl ne?

- Maldoje padėkokite Dievui už tai, kad Jis su jumis nesielgia taip, kaip mes to nusipelnome.

Ketvirtadienis

- Perskaitykite Luko 10, 29. 36 – 37.

- Pakalbėkite su kuo nors iš suaugusių apie ypatingas jūsų bažnyčios reikmes. Jam padedant, sudarykite tų reikmių sąrašą.

- Pasikalbėkite su savo artimais draugais, ką būtų galima padaryti, kad išspręstus jūsų bažnyčios reikmes.

- Maldoje paprašykite Dievo padėti jums tame.

Penktadienis

- Šeimyninėse pamaldose perskaitykite Fil 2, 5 – 11.

- Papasakokite tėvams, ką šią savaitę sužinojote.

- Pasidalykite su jais savo idėjomis, kaip galima būti geru artimiesiems.

- Visi kartu pagiedokite giesmę apie draugystę.

- Maldoje paprašykite Dievo sustiprinti jūsų draugystę su Juo ir su visais Jo vaikais.

DIDINGUMO POŽYMIS

Įsimintina eilutė: „Bet jūs mylėkite savo priešus, darykite gera... Tuomet jūsų lauks didelis atlygis, ir jūs būsite Aukščiausiojo vaikai: juk Jis maloningas ir nedėkingiesiems, ir piktiesiems“ (Lk 6, 35).

Tyrinėjimo tekstai: Lk 6, 27 – 36.

Pagrindinė mintis. Kadangi mes esame Dievo vaikai, esame pakviesti mylėti visus, net priešus.

Ar kada jautėte, kad kažkas yra nusiteikęs prieš jus? Ar nerimavote, nežinodami, kaip pasielgti su tuo žmogum? Ar norėjote su juo pasielgti taip, kaip jis elgėsi su jumis? Jėzus tam turi Savo nuomonę.

Didžiulė minia, susidedanti iš įvairiausių žmonių, susirinko aplink Jėzų ir Jo neseniai pasirinktus dvylika mokinių. Jėzus pradėjo kalbėti. Visi labai susidomėję klausėsi. Jėzus kalbėjo paprasta kalba, bet Jo posakius kartais buvo sunku suprasti.

Čia buvo keletas romėnų kareivių, kurie, stebėdami tvarką minioje, susidomėję klausėsi Mokytojo. Jo klausėsi ir žydų kunigai. Jėzus pasakojo apie įvairias palaimas ir sielvartus. Vėliau Jis perėjo prie kitos temos.

– Noriu jums papasakoti apie tai, kaip patirti tikrąją laimę. Mylėkite savo priešus! Darykite gera tiems, kas jūsų nemyli! Sakykite ką nors malonaus tiems, kas jus skriaudžia! Ir melskitės už tuos, kas jus engia ir išnaudoja!

– Jei kas jums suduos per kairį skruostą, netrenkite jam atgal, bet atsukite kitą skruostą. Nekeršykite už save. Jei kas nori atimti iš jūsų šiltus drabužius, atiduokite juos jam. Jei jis nori paimti ir baltinius, atiduokite juos jam.

– Jei kas prašo jūsų pagalbos, padėkite jam. Jei kas nori iš jūsų pasiskolinti ir negrąžina, nereikalaukite atgal.

– Elkitės su kitais taip, kaip norėtumėte, kad su jumis elgtųsi. Jei jūs rūpinatės tik tais, kas jums rūpinasi, kas nuo to pasikeis? Vagys ir plėšikai taip pat rūpinasi vieni kitais.

– Jei rūpinatės tik tais, kas rūpinasi jumis, kaip tikitės atlygio? Nusidėjėliai daro tą patį. Jei skolinatė tik tokiam žmogui, iš kurio tikitės susilaukti dėkingumo, ar darote kažką didingo? Kai kurie aplinkiniai nuolatos taip daro.

– Bet jūs mylėkite savo priešus, darydami jiems kažką gero. Nedarykite gera tik tikėdamiesi atsako. Ir tada gausite atlygį už tai, ką darote. Jūs būsite Dievo vaikai, nes Jis geras ir maloningas net nedėkingiesiems ir piktiesiems.

– Būkite maloningi, kaip ir jūsų Tėvas maloningas.

Jėzus sustojo ir pažiūrėjo į žmonių reakciją. Jis aplink Save pamatė daug pikty veidų, ne draugiškumą romėnų veiduose, niūrius kunigų žvilgsnius. Jis pamatė, kad žmonės labai skirtingai reaguoja į Jo žodžius. Tarp žmonių kilo jaudulys. Dar neatėjo pietų metas, bet daugelis ėmė skirstytis. Ir ne todėl, kad šalia buvo romėnų kareiviai, o todėl, kad jie negalėjo ir nenorėjo klausytis Jėzaus žodžių.

– To jau per daug, – kalbėjo daugelis. Jie nebenorėjo klausytis tų keistų žodžių.

Vakarop, kai minia kiek praretėjo, pas Jėzų atėjo vienas jaunuolis.

– Mokytojau, – paklausė jis kiek patylėjęs, – ar Dievas laimina tuos, kurie Jo klauso? Kodėl mes turime daryti kitiems gerus darbus?

Jėzus nusišypsojo.

– Negi Dievas nesiunčia saulę ir lietų kaip teisiesiems, taip ir neteisiesiems? Negi ne visi girdi paukštelių čiulbesį pavasarį?

– Visi, – susimąstęs atsakė jaunuolis.

– Negi Dievas ne visiems rodo maloningumą? – vėl paklausė Jėzus.

– Aš niekada apie tai nepagalvojau, – sąžiningai prisipažino jaunuolis. Jis buvo pasirengęs pakeisti savo gyvenimą.

– Žmogus tarnauja Dievui, – paaiškino Jėzus, – kai su kitais elgiasi taip, kaip Dievas elgiasi su juo. Mylėti savo priešus – reiškia visada elgtis kuo geriausiai su kitais žmonėmis, net jei šie skaudina jus ir daro nemalonumus. Melskitės už juos! leškokite galimybių realiai jiems padėti! Mes turime jiems suteikti lygias teises su mumis ir gerbti juos, kaip save pačius.

– Nežinau, ar galėsiu tai įvykdyti, – jaunuolis klausiamai pažvelgė Mokytojui į akis.

– Tai labai svarbus klausimas, – nusišypsojo Jėzus, suprastamas, kad šis jaunuolis, gal būt, galės Jį suprasti anksčiau už suaugusiuosius.

– Ir tai įmanoma tik tuo atveju, jei tu priimsi į širdį Dievo meilę ir ją rodysi visiems aplinkiniams. Meilė – tai tikras didingumo požymis – kad esi Dievo sūnus ar dukra!

Sabata

- Pasidalykite su tėvais arba draugais tyrinėtą pamoką įspūdžiais. Papasakokite jiems, kaip jūs rodote meilę tiems vaikams, kurie jums teikė nemalonumus.

Sekmadienis

- Perskaitykite pasakojimą „Didingumo požymis“.

- Ant gražaus lapo užrašykite įsimintiną eilutę ir pakabinkite matomoje vietoje. Pradėkite ją mokyti mintinai.

- Maldoje paprašykite Dievo atskleisti jums, kaip labai Jis jus myli, nepaisant to, kad kartais jūs Jį nuliūdate.

Pirmadienis

- Perskaitykite Lk 6, 27 – 31.

- Pagalvokite, ką naujo ir nepaprasto galėtumėte padaryti savo šeimai.

- Padarykite tai, nelaukdami, kad kas nors to paprašytų. Padarykite net šiek tiek daugiau.

- Maldoje paprašykite Dievo padėti jums sugebėti padaryti ką nors gero tam žmogui, su kuriuo jums buvo sunku bendrauti.

Antradienis

- Perskaitykite Lk 6, 32 – 36.

- Padarykite gera tam, kas jus nelabai mėgsta. Pasistenkite tai padaryti nepastebimai.

- Maldoje paprašykite Dievo padėti jums daryti gera nesavanaudiškai, nesitikint dėkingumo.

Trečiadienis

- Perskaitykite Mt 5, 43 – 48.

- Savo knygutėje parašykite laišką Dievui apie tai, ką jūs manote apie tyrinėtą pamoką, ypač apie šiuos tekstus.

- Perskaitykite tą laišką Viešpačiui garsiai.

Ketvirtadienis

- Perskaitykite Rom 12, 14 – 21.

- Pakalbėkite su kuo nors iš suaugusių apie tai, ką reiškia „krauti žarijas ant jo galvos“, kaip tai užrašyta 20 eilutėje.

- Maldoje paprašykite Dievo parodyti jums, kaip galime blogį nugalėti gerumu.

Penktadienis

- Perskaitykite 1 Jn 4, 17 – 21.

- Ar sunku išpildyti tai, ko Dievas prašo? Ar galime savo jėgomis mylėti priešus tam, kad įrodytume meilę Dievui, kad mes esame Jo sūnūs ir dukros?

- Nupieškite plakata, kur užrašykite: „Mes mylime, nes Dievas mus pirmas pamilo“. Atminkite, kad priimdami Jo meilę, mes galime ja dalytis su kitais.

- Pasidalykite savo mintimis šia tema su savo šeimos nariais šeimyninėse pamaldose.

- Drauge pasimelskite, padėkodami Dievui už Jo meilės dovaną ir už tai, kad Jis padeda jums mylėti.

12 pamoka

AMŽINI DRAUGAI

Įsimintina eilutė: „Galiausiai visi būkite vieningi, užjaučiantys kitus, mylintys brolius, gailėstingi, nuolankūs“ (1Pt 3, 8).

Tyrinėjimo tekstai: Jono 17 sk.

Pagrindinė mintis. Dievo meilė, mums rodoma, moko, kaip turime mylėti vienas kitą.

Ar kada buvote tarp sirgalių kokiose nors varžybose? Ar jautėtės dalimi grupės, susivienijusios vienu tikslu – mėgstamų žaidėjų pergale? Jėzus žino, kad vienybė – tai gera bet kokios komandos savybė.

Jėzaus surengtos Velykos ne visiškai atitiko mokinių lūkesčius. Jie manė, kad per šias Velykas įvyks kažkas nepaprasto, kažkas svarbaus. Nuo to laiko, kai Jėzus iškilmingai įjojo į Jeruzalę, visur jautėsi pagyvėjimas. Visi laukė Dievo Karalystės įsikūrimo ir Romos jungo nuvertimo. Ir dabar mokiniai spėliojo, kad Jėzus šiandieną jiems papasakos tai, kaip Jis rengiasi įkurti Savo Karalystę.

Bet tą vakarą buvo ne taip, kaip jie tikėjosi. Jėzus, jų Mokytojas, ėmė plauti jų kojas. Ir užuot pateikęs Naujosios Karalystės įkūrimo planą, Jėzus kalbėjo apie tai, kad netrukus Jis turės juos palikti. Mokiniai nusiminė. Jie mylėjo Jėzų. Bet juk Jis turėtų matyti, kad dabar atėjo metas veikti.

Mokiniai pastebėjo, kad Judas išsliūkino iš kambario. Jis dažnai išeidavo padėti vargšams arba apmokėti kokias nors išlaidas. Mokiniai nematė nieko blogo tame, kad jis išėjo taip anksti.

Atrodė, kad tai pastebėjo tik Jėzus. Jis taip liūdnai pažvelgė jam pavymui, tarsi norėtų jį sugrąžinti.

Jėzus pažvelgė į likusius vienuolika mokinių. Jie buvo Jo patys artimiausi draugai. Jis gerai visus pažino. Jis žinojo jų visų gerąsias savybes ir silpnybes, o taip pat viską, kas juos džiugina ar liūdina. Jis žinojo, kas jų laukia, Jis žinojo ir tą skausmą, kokį jiems teks patirti. Jis taip norėjo padėti jiems suprasti tai, kas netrukus įvyks. Jis taip norėjo, kad jie mylėtų ir gerbtų vienas kitą.

Jėzui Dievas buvo ir Tėvas, ir Draugas. Dievas visą laiką buvo su Juo. Jie dažnai kalbėdavosi ir buvo kaip vienas. Jėzus žinojo, kad jei mokiniai taip pat galėtų tai pasiekti, tai jie nesijaustų nusivylę ir nusiminę pamatę Jį suimtą ir nukryžiuotą. Jie suprastų, jog, nepaisant to, kad Jėzaus nebėra šalia, jie vis viena gali gauti Jo pagalbą, jėgą, ramybę, supratimą ir palaikymą.

Jėzus pakvietė mokinius eiti į Getsemanės sodą. Kelyje į sodą Jėzus dar truputį pasikalbėjo su jais. Bet prieš išsiskirdamas su draugais, Jis norėjo dar kartą pasikalbėti su Savo Dangiškuoju Tėvu, visų žmonių Tėvu, kuris mylėjo mokinius taip pat, kaip juos mylėjo Jėzus. Iškelęs rankas į dangų, Jėzus pradėjo melstis:

– Tėve! Atėjo valanda. Aš įvykdžiau tai, ką buvai Man pavedęs. Tu Man davei valdžią visiems žmonėms, ir Aš noriu, kad jie turėtų amžinąjį gyvenimą. Amžinasis gyvenimas – tai pažinti Tave kaip vienintelį tikrąjį Dievą ir Mane – Tavo Sūnų. Aš pašlovinau Tave žemėje. Dabar, Tėve, pašlovinink Mane ta šlove, kurią esu pas Tave turėjęs dar prieš atsirandant pasauliui.

Dėkoju Tau už ypatingus draugus, kuriuos Tu Man davei šiame pasaulyje! Aš juos supažindinau su Tavimi. Jie tiki, kad Tu siuntei Mane pas juos ir todėl priėmė ir pakluso viskam, ką Aš jiems perdaviau.

Aš nesimeldžiu už pasaulį, bet Aš meldžiuosi už Savo draugus. Tu žinai, jog atėjo metas palikti juos ir grįžti pas Tave, bet Mano draugai turi likti čia. Prašau, Tėve, apsaugok juos Savo vardu! Kai buvau su jais, tai saugojau ir gyniau juos. Tik vienas žuvo, bet Mes žinome, kad tai turėjo įvykti.

Dabar Aš einu pas Tave ir jiems tai sakau, kad jie turėtų tą patį džiaugsmą ir vienybę, kokią turime Mes. Žmonės jų neapkės, nes jie netiki Tavo mokymu. Jie nebeprisitaiko šiam pasauliui. Aš nenoriu, kad Tu juos paimtum iš pasaulio, bet meldžiu, kad apsaugotum juos nuo pikto taip pat, kaip saugojai Mane. Tu atsiuntei Mane į pasaulį, o dabar Aš siunčiu juos į pasaulį.

Tėve, Aš meldžiuosi ne tik už šiuos mokinius, bet ir už visus, kurie ateityje įtikės Mane per jų liudijimą. Aš noriu, kad jie visi būtų vieningi, kaip Mes su Tavimi. Aš suteikiau jiems šlovę, kurią Tu davei Man, kad ir jie taptų vieningi su Mumis. Suvienyk juos, kad pasaulis sužinotų, jog Tu esi Mane siuntęs ir myli juos taip pat, kaip myli Mane. Amen!

Tą naktį Judas išdavė Jėzų. Kiti mokiniai išgyveno didelį nusivylimą ir baimę. Bet vėliau jie prisiminė, kad Jėzus buvo jiems kalbėjęs apie tai, kam reikalinga vienybė. Kai kiekvienas tikintysis yra arti Dievo, tada visi tampa vieningi tarpusavyje. Tai ir yra tai, ko Jėzus meldėsi.

Sabata

- Su tėvais arba draugais pasidalykite tyrinėtą pamoką įspūdiškais. Papasakokite jiems, ką ypatingo jūs įsiminėtė iš Jėzaus paskutinės maldos.

Sekmadienis

- Perskaitykite pasakojimą „Amžini draugai“.
- Biblijos tyrinėjimo knygutėje užrašykite įsimintiną eilutę savo žodžiais.
- Kaip ši eilutė gali pakeisti mūsų gyvenimą šiandien?
- Maldoje paprašykite Dievo apdovanoti jus įsimintinoje eilutėje išvardytomis savybėmis.

Pirmadienis

- Perskaitykite Jn 17, 11 ir 22.
- Jėzus meldėsi už Savo mokinius ir pasekėjus, kad jie būtų vieningi. Ką tai reiškia? Kaip manote, ką Jėzus turėjo omeny?
- Suraskite žodyne žodį „vienybė“ ir „vienodumas“. Kuo jie panašūs? Kuo skiriasi?
- Maldoje paprašykite Dievą išminties, kad galėtumėte suprasti skirtumą tarp vienybės ir vienodumo.

Antradienis

- Perskaitykite Jono 17, 13 – 19.
- Kaip manote, kodėl Jėzus 15 ir 16 eilutėse neprašo, kad mokiniai būtų paimti iš šio pasaulio? Ar tau patinka čia gyventi? Kodėl?
- Išmokite mintinai įsimintiną eilutę.
- Maldoje padėkokite Jėzui už malonę, kurią Jis mums teikia, kad atvestų į vienybę.

Trečiadienis

- Palyginkite paskutinę Jėzaus maldą su „Viešpaties malda“ Mato 6, 9 – 13.
- Kuo tos maldos panašios, o kuo skiriasi? Kuo jūsų maldos už draugus primena Jėzaus maldą?

- Bendraudami su Dievu, pasinaudokite žiniomis, įgytomis tyrinėjant šį skyrių.

Ketvirtadienis

- Paimkite siūlą ritę. Nukirpkite 40 centimetrų ilgio siūlą. Po to jį sukarkykite į 8 dalis ir suriškite. Nutraukite vieną siūlą. O dabar pamėginkite nutraukti visus kartu. Kas buvo sunkiau?

- Atkreipkite dėmesį, kad kai jūs sudėjote keletą siūlų, jie tapo stipresni ir buvo sunkiau juos nutraukti. Lygiai taip pat kada visi tikintieji susivienija Kristuje, jie tampa stiprūs ir turi didžiulį gerą poveikį.

- Maldoje paprašykite Dievo išmokyti jus visada siekti vienybės santykiuose su kitais žmonėmis.

Penktadienis

- Šeimyninėse pamaldose su visais šeimos nariais perskaitykite Jono 17, 1 – 5.

- Papasakokite, ką sužinojote iš Jėzaus maldos.

- Paprašykite šeimos narių papasakoti, ką jiems reiškia vienybė su Kristumi?

- Maldoje pašlovinkite Dievą už vienybę, kurią Jis pažadėjo duoti tikintiesiems. Paprašykite Jo suteikti vienybę jūsų šeimai.

13 pamoka

GERIAUSI DRAUGAI

[simintina eilutė: „Aš paskelbiau Tavo vardą.., kad meilė, kuria Mane pamilai, būtų juose ir Aš būčiau juose“ (Jn 17, 26).

Tyrinėjimo tekstai: Jono 17 sk.

Pagrindinė mintis. Mūsų draugystė su Jėzumi tampa tampresnė dėka maldos.

Pagalvokite apie savo geriausią draugą. Ar žinote, kas jį džiugina gyvenime? O kas jį liūdina? Jei jūs ką nors gerai pažįstate ir mylite, tai suprantate jo mintis, jausmus ir poelgius. Ir jūs imate mąstyti bei elgtis kaip ir jie.

Zebediejaus sūnus Jonas ir Jėzus Kristus buvo artimi draugai. Jėzus mylėjo visus Savo mokinius, bet su Jonu susiklostė ypatingi santykiai. Gal todėl, kad Jonas buvo pats jausias mokinių. Gal todėl, kad jis labiausiai pasitikėjo Jėzumi. Jėzus jam atsakė ypatinga draugyste. Jis atskleidė Jonui pačius giliausius išgyvenimus.

Joną visada traukė prie Jėzaus. Pradžioje Jono santykius su Jėzumi galima vertinti kaip „nepatrauklius“. Jonas nebuvo kantrus ir nuolankus žmogus. Atvirkščiai, jis ir jo brolis Jokūbas buvo pavadinti „griaustinio sūnumis“. Jonas buvo išdidus, garbėtroška, jis visada buvo pasirengęs ginčytis ir kautis.

Būnant geriausias draugas su Jėzumi, visada ištikimu Draugu, Jonui kartais tekdavo girdėti apie savo charakterio trūkumus. Kaip visada elgiasi geri draugai, Jėzus parodė Jonui, kada šis elgiasi savanaudiškai, išdidžiai, buvo nekantrus. Bet Jėzui visada patiko Jono nuoširdumas, entuziazmas, o taip pat mylinti širdis.

Joną traukė prie Jėzaus. Kai jie ėjo keliu, Jonas stengdavosi eiti greta Jėzaus. Kada jie kur nors susėdavo, jis norėjo atsistoti arčiau Jėzaus. Tai ir lėmė, kad jie tapo geriausias draugas. Ir kuo artimesnis Jonas buvo Jėzui, tuo panašesnis darėsi į Jį.

Tai nereiškia, kad Jonas staiga tapo tobulas. Kartą, kada samariečiai neparodė Jėzui pagar-

bos ir išvarė Jį iš miesto, neleisdami pasilikti nakčiai, Jonas ir Jokūbas labai supyko. Jie prisiminė Karmelio kalną, esantį netoliese, ir kaip Elijas iššaukė iš dangaus ugnį, kad nubaustų kai kuriuos. Jie pagalvojo, kad tokia bausmė būtų tinkamiausia įžūliems samariečiams. Jie kreipėsi į Jėzų ir papasakojo Jam savo ketinimus. Žinoma, tai išgirdęs, Jėzus labai nuliūdo. Kadangi Jam neatsirado nakvynei vietos tame mieste, Jis susiruošė eiti į kitą.

Ne, Jono charakteris nepasikeitė per vieną naktį. Jis nenustojo siekti visada būti pirmas. Kartą jis pamatė žmogų, kuris išvarinėjo velnius Jėzaus vardu. Tas žmogus nevaikščiojo su Jėzumi ir nepažinojo Jo mokinių. Todėl Jonas ir jo brolis įsakė jam nutraukti tai daryti, nes jie labai nerimavo dėl to, kad jų reputacija nukentės, nes jiems patiems ne visada pavykdavo išvaryti velnius. Bet, nepaisant viso to, jie buvo patys artimiausi Jėzaus draugai.

Troškimas pirmauti sukėlė didžiulį ginčą Paskutinės Vakarienes metu. Kiti mokiniai negalėjo susitaikyti su tuo, kad Jono ir Jokūbo motina paprašė Jėzaus, kad jos sūnūs užimtų pačias svarbiausias vietas Jo Karalystėje.

Nepaisant charakterio silpnumo, išdidumo, garbės siekimo, Jonas buvo labai artimas Jėzui. Penktadienio vakarą, kai Jėzų suėmė, Jonas buvo teismo salėje. Jis neapsimetinėjo, kad nepažįsta Jo. Jis ir dabar nenorėjo palikti savo geriausio Draugo ir stovėjo kiek tik įmanoma arčiau Jo. Kai Jėzus nešė kryžių į Golgotos kalną, Jonas sekė paskui Jį, palaikydamas Jo mamą. Ir kai Jėzus pamatė Savo motiną ir Joną prie kryžiaus, Jis pamanė, kad Jo motinai neatsiras geresnio sūnaus, negu mylimiausias draugas Jonas.

Jėzui tarnaujant žemėje Jonas tapo Jam pats artimiausias. Bet ir po to, kai Jėzus užžengė į dangų, Jonas, kaip dabar jau ir visi kiti mokiniai, norėjo palaikyti artimus santykius su Juo. Jiems visiems reikėjo, kad jų ryšys su Jėzumi stiprėtų.

Jėzus tai suprato, kai meldėsi Savo paskutiniąją maldą. Jis meldėsi didžiosios dovanos visiems Savo pasekėjams – turėti glaudžius santykius ir bendravimą su Juo. Po to, kai Jėzus grįžo į dangų, Jis atsiuntė Šventąją Dvasią, kad tas ryšys susikurtų.

Jonas matė, kaip Jėzus žemėje praleisdavo daug valandų melddamasis, kalbėdamasis su Savo Tėvu. Po to, kai Jėzus užžengė į dangų, Jonas suprato, kad malda – tai kelias į artimus santykius su mylimu Mokytoju ir Dievu. Taigi per maldą jis dar labiau suartėjo su Jėzumi. Todėl per Joną Jėzus atskleidė pasauliui galias dvasines tiesas.

Savo gyvenimo pabaigoje Jonas gavo iš Jėzaus ypatingą Apreiškimą. Jėzus galėjo tą žinią atskleisti tik artimiausiam draugui, kuris gerai Jį pažinojo ir Juo pasitikėjo.

Sabata

- Su tėvais arba draugais pasidalykite tyrinėtus pamokos įspūdžiais. Papasakokite jiems apie savo geriausią draugą ir apie tai, ko jūs iš jo išmokote.

Sekmadienis

- Perskaitykite pasakojimą „Geriausis draugas“.
- Pradėkite mintinai mokytis įsimintiną eilutę.
- Pasimelskite, kad šią savaitę jūsų draugystė su Dievu dar labiau sutvirtėtų.

Pirmadienis

- Suraskite Biblijoje Jono 17 skyrių.
- Savo Biblijos tyrinėjimo knygutėje užrašykite ką, jūsų manymu, galvojo mokiniai, kai Jėzus meldėsi už juos? Ką jaučiate jūs žinodami, kad Jėzus meldžiasi už jus?
- Pasivaikščiokite gatve. Kai sutiksime žmones, mintyse pasimelskite už juos ir paprašykite Dievo, kad Jis pritrauktų juos arčiau prie Savęs.

Antradienis

- Suraskite šiuos tekstus: Jono 15, 7; Jokūbo 1, 5 – 6; Ką jie kalba apie maldą? Kas Efeziečiams 6, 18 pasakyta apie mūsų veiksmus tais atvejais, kai mums atrodo, jog Dievas neatsako į mūsų maldas?

- Paprašykite suaugusiųjų papasakoti jums savo maldos patyrimą.
- Pagiedokite Dievui šlovinimo giesmę.

Trečiadienis

- Perskaitykite Efeziečiams 6, 18.
- Savo knygutėje palyginkite maldą ir pokalbį su draugu. Ar jie panašūs? Kuo jie skiriasi?
- Sudarykite sąrašą žodžių, prasidedančių raide A ir užsibaigiančiu raide M, kuriame išvardykite viską, už ką norėtumėte padėkoti ir pašlovinti Dievą arba ko nors Jo paprašyti.

Ketvirtadienis

- Perskaitykite Filipiečiams 4, 6 – 7.
- Knygutėje užrašykite savo maldą.
- Pasakykite kam nors, kad meldžiatės už jį.
- Tęskite sąrašą žodžių, pradedant raide N ir baigiant Ž, už ką norėtumėte padėkoti, pašlovinti Dievą arba ko nors Jo paprašyti.

Penktadienis

- Perskaitykite 1 Timotiejui 2, 1.
- Perskaitykite ir apžvelkite šiandienines naujienas. Pasimelskite už žmones, kuriems nutiko nelaimė.
- Paprašykite tėvų perskaityti šiandieninėse pamaldose Ps 103.
- Visa šeima pasimelskite, kad Dievas būtų su jumis nuo pat Jo ypatingos dienos pradžios.